

PROIECT

Lege privind serviciile de plată

TITLUL I OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Art. 1 - Prezenta lege reglementează condițiile de acces la activitatea de prestare a serviciilor de plată și de desfășurare a acestora pe teritoriul României, supravegherea prudențială a instituțiilor de plată, precum și regimul privind transparența condițiilor și cerințele în materie de informare privind serviciile de plată, drepturile și obligațiile corespunzătoare ale utilizatorilor serviciilor de plată și ale prestatorilor de servicii de plată în contextul prestării de servicii de plată cu titlu profesional.

Art. 2 – Prezenta lege se aplică serviciilor de plată prestate de către următoarele categorii de prestatori de servicii de plată:

- a) instituții de credit în sensul art. 7, alin. (1), pct. 10, lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;
- b) instituții emitente de monedă electronică în sensul art. 7, alin. (1), pct. 10, lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;
- c) furnizori de servicii poștale giro care prestează servicii de plată potrivit cadrului legislativ național aplicabil;
- d) instituții de plată în sensul prezentei legi;
- e) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale, atunci când acestea nu acționează în calitate de autorități monetare sau în altă calitate ce implică exercițiul autorității publice;
- f) statele membre și autoritățile lor regionale sau locale, atunci când acestea nu acționează în calitate lor de autorități publice.

Art. 3 - (1) Cu excepția prevederilor art.159, titlurile III și IV din prezenta lege se aplică numai în cazul serviciilor de plată în care fie atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului cât și cel al beneficiarului plății au sediul într-un stat membru, fie unicul prestator de servicii de plată din cadrul operațiunii de plată are sediul într-un stat membru.

(2) Titlurile III și IV se aplică serviciilor de plată denominate în euro sau în altă monedă oficială a unui stat membru.

Art. 4 – (1) Nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi:

- a) operațiunile de plată efectuate exclusiv în numerar direct de plătitor către beneficiarul plății, fără intervenția unui intermediar;
- b) operațiunile de plată efectuate de plătitor către beneficiarul plății printr-un agent comercial împuternicit să negocieze sau să efectueze vânzări sau cumpărări de bunuri sau de servicii în numele plătitorului sau al beneficiarului plății;
- c) transportul profesional de bancnote și monede, inclusiv colectarea, procesarea și distribuirea acestora;
- d) operațiunile de plată care constau în colectarea și predarea de numerar, fără caracter profesional, derulate în cadrul unei activități caritabile sau nonprofit;
- e) serviciile prin care este furnizat numerar plătitorului de către beneficiarul plății legat de o operațiune de plată, la cererea expresă a utilizatorului serviciului de plată imediat înaintea executării unei operațiuni de plată în vederea achiziționării de bunuri sau servicii;

- f) operațiunile de schimb valutar, de tip numerar contra numerar, în situația în care fondurile nu sunt păstrate într-un cont de plăți;
- g) operațiunile de plată inițiate prin documente, așa cum acestea sunt prezentate la alin. (2), în baza cărora prestatorul de servicii de plată plasează fonduri la dispoziția beneficiarului plății;
- h) operațiunile de plată din cadrul unui sistem de plăți sau sistem de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare efectuate între agenți de decontare, contra-părți centrale, case de compensare și/sau bănci centrale și alți participanți la sistem, pe de o parte, și prestatori de servicii de plată, pe de altă parte, fără a se aduce atingere art.188;
- i) operațiunile de plată legate de administrarea activelor de tipul instrumentelor financiare, inclusiv distribuirea dividendelor, a veniturilor sau a altor sume similare, răscumpărarea sau vânzarea, efectuate de persoanele menționate la litera h), de instituții de credit sau de societăți de servicii de investiții financiare, organisme de plasament colectiv, societăți de administrare a investițiilor, precum și entități de natura acestora autorizate în state membre sau în state terțe să presteze servicii de investiții financiare, în înțelesul Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, și de orice alte entități cărora le este permis să aibă în custodie instrumente financiare;
- j) serviciile oferite de furnizorii de servicii de infrastructură, care asigură suportul tehnic pentru prestarea de servicii de plată, fără ca aceștia să intre în vreun moment în posesia fondurilor ce urmează a fi transferate, incluzând procesarea și stocarea informațiilor, servicii de custodie și de protecție a datelor, autentificarea datelor și a entităților, furnizarea de rețele de comunicații și tehnologia informației (IT), furnizarea și întreținerea terminalelor și dispozitivelor folosite pentru serviciile de plată;
- k) serviciile inițiate prin instrumente care pot fi folosite pentru a achiziționa bunuri sau servicii doar în locațiile folosite de emitent, sau care, în baza unui acord comercial cu emitentul, pot fi folosite fie în cadrul unei rețele limitate de furnizori de servicii fie pentru o gamă limitată de bunuri sau servicii;
- l) operațiunile de plată executate prin intermediul oricăror dispozitive de telecomunicații, digitale, informatice, în cazul în care bunurile sau serviciile achiziționate sunt livrate și urmează să fie folosite prin intermediul dispozitivelor de telecomunicații, digitale sau informatice, cu condiția ca operatorul de servicii de telecomunicații, digitale sau informatice să nu acționeze doar ca intermediar între utilizatorul serviciilor de plată și furnizorul bunurilor și serviciilor;
- m) operațiunile de plată efectuate între prestatori de servicii de plată, agenții sau sucursalele acestora în nume propriu;
- n) operațiunile de plată efectuate între o societate - mamă și filialele sale sau între filialele aceleiași societăți-mamă, fără intervenția în calitate de intermediar a unui prestator de servicii de plată altul decât o societate care aparține aceluiași grup;
- o) serviciile de retragere de numerar prin intermediul unui ghișeu automat de bancă - ATM oferite de furnizorii ce acționează în numele unuia sau al mai multor emitenți de carduri și care nu sunt parte la contractul-cadru cu clientul în baza căruia se retrag banii dintr-un cont de plăți, cu condiția ca acești furnizori să nu asigure servicii de plată dintre cele enumerate la art.8.
- (2) Documentele la care se referă alin.(1) lit.(g) sunt următoarele:
- a) cecuri pe suport de hârtie, definite în conformitate cu Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 privind legea uniformă asupra cecului;
- b) cecuri pe suport de hârtie similare cu cele menționate la lit. a) și reglementate de legislația statelor membre care nu au ratificat Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile, inclusiv cecurile reglementate de Legea nr. 59/1934 asupra cecului, cu modificările și completările ulterioare;
- c) titluri de credit pe suport de hârtie, definite în conformitate cu Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930, care stabilește o legislație uniformă privind cambiile și biletele la ordin;
- d) titluri de credit pe suport de hârtie similare cu cele menționate la lit. c) și reglementate de legislația statelor membre care nu au ratificat Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930, care

stabilește o legislație uniformă privind cambiile și biletele la ordin, inclusiv cambiile și biletele la ordin reglementate de Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, cu modificările și completările ulterioare;

e) vouchere pe suport de hârtie;

f) cecuri de călătorie pe suport de hârtie;

g) mandate poștale pe suport de hârtie, în conformitate cu definiția Uniunii Poștale Universale.

Art.5 – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. achiziționare de tranzacții de plată – serviciu de plată constând în preluarea tranzacțiilor pe carduri de plată de la comerciant pentru a le executa și pentru a asigura transferul fondurilor de la plătitor la comerciant;

2. agent - persoană fizică sau juridică care furnizează servicii de plată în numele și pe seama unei instituții de plată;

3. autentificare - procedură care permite prestatorului de servicii de plată să verifice modul de utilizare a unui anumit instrument de plată, inclusiv elementele de securitate personalizate ale acestuia;

4. autorizare operațiune de plată – exprimare a consimțământului plătitorului, în condițiile art. 120-122, pentru executarea operațiunii de plată;

5. beneficiar al plății - destinatar preconizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;

6. cod unic de identificare - combinație de litere, cifre sau simboluri comunicată utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul de servicii de plată și care urmează să fie furnizată de utilizatorul serviciilor de plată în scopul identificării cu precizie a celui alt utilizator al serviciilor de plată și/sau a contului de plăți al acestuia pentru o operațiune de plată;

7. consumator - orice persoană fizică ce, în cadrul contractelor de servicii ce fac obiectul prezentei legi, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale;

8. cont de plăți - cont ținut în numele unuia sau al mai multor utilizatori de servicii de plată și utilizat pentru executarea operațiunilor de plată;

9. contract-cadru - contract de servicii de plată care reglementează executarea, în viitor, a unor operațiuni de plată individuale și succesive și care poate conține obligația de a constitui un cont de plăți, precum și condițiile privind constituirea acestuia;

10. control - relație dintre o societate-mamă și o filială a acesteia, așa cum este prevăzută la pct. 31 sau o relație similară dintre o persoană fizică sau juridică și o entitate;

11. curs de schimb de referință - curs de schimb folosit ca bază de calcul pentru schimbul valutar și care este furnizat de prestatorul de servicii de plată sau provine dintr-o sursă publică;

12. data valutei - dată de referință folosită de un prestator de servicii de plată pentru a calcula dobânda aferentă fondurilor debitate din sau creditate în contul de plăți;

13. debitare directă - serviciu de plată prin care debitarea contului de plăți al plătitorului este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului dat de către plătitor beneficiarului plății, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății sau prestatorului de servicii de plată al plătitorului;

14. filială – entitate aflată în relația cu o societate – mamă în una din situațiile prevăzute la pct.31;

15. fonduri - bancnote și monede, bani scripturali și monedă electronică astfel cum aceasta este definită la art. 7, alin. (1), pct. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

16. grup - grup de entități incluzând societatea-mamă, filialele sale și entitățile în care societatea-mamă sau filialele sale dețin o participație, precum și entitățile între care nu există legături în înțelesul pct.31, dar între care există o relație de tipul următor:

- a) entitățile sunt conduse împreună, în temeiul unui contract încheiat cu una dintre entități sau în temeiul unei clauze din actele constitutive sau din statutul fiecărei entități; sau
- b) organele de conducere, administrare sau de supraveghere ale entităților în cauză sunt formate în cea mai mare parte din aceleași persoane, care sunt în funcție în cursul exercițiului financiar și până la data la care sunt întocmite situațiile financiare consolidate.
17. instituție de plată - persoană juridică autorizată în conformitate cu Titlul II să presteze servicii de plată pe teritoriul Uniunii Europene și al Spațiului Economic European;
18. instrument de plată - orice dispozitiv personalizat și/sau orice set de proceduri convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată și folosit de utilizatorul serviciilor de plată pentru a iniția un ordin de plată;
19. legături strânse - situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate între ele în oricare dintre următoarele modalități:
- a) printr-o participație reprezentând deținerea, directă sau prin intermediul controlului, a 20% sau mai mult din drepturile de vot sau din capitalul unei entități;
- b) prin control;
- c) prin faptul că ambele sau toate aceste persoane sunt legate în mod durabil de una și aceeași terță persoană prin control.
20. microîntreprindere - entitate care, la momentul încheierii contractului de servicii de plată, este o microîntreprindere în înțelesul Legii nr.346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;
21. mijloace de comunicare la distanță - orice mijloace care, fără prezența fizică simultană a prestatorului serviciilor de plată și a utilizatorului serviciilor de plată, pot fi folosite pentru încheierea unui contract de servicii de plată;
22. operațiune de plată - acțiune inițiată de plătitor sau de beneficiarul plății, cu scopul de a depune, transfera sau retrage fonduri, indiferent de orice obligații subsecvente între plătitor și beneficiarul plății;
23. operațiuni de plată singulară - operațiuni de plată executate sau a căror executare este solicitată conform unui contract, dar care nu intră sub incidența unui contract-cadru;
24. ordin de plată - orice instrucțiune dată de plătitor sau de beneficiarul plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei operațiuni de plată;
25. participație calificată - participație directă sau indirectă într-o entitate, care reprezintă 10% sau mai mult din capitalul ori din drepturile de vot ale entității sau care face posibilă exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării entității respective;
26. plătitor - titular al unui cont de plăți și care este de acord cu realizarea unei plăți din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu există un cont de plăți, persoana care dă un ordin de plată;
27. rata dobânzii de referință - rata dobânzii folosită ca bază de calcul pentru determinarea dobânzilor ce urmează să fie aplicate și care provine dintr-o sursă publică ce poate fi verificată de ambele părți ale unui contract de servicii de plată;
28. remitere de bani - serviciu de plată prin care fondurile sunt primite de la plătitor, fără crearea unui cont de plăți pe numele plătitorului sau al beneficiarului plății, cu scopul unic de a transfera o sumă echivalentă beneficiarului plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății, și/sau prin care fondurile sunt primite în numele beneficiarului plății și sunt puse la dispoziția acestuia;
29. sediu real - locație în care se situează centrul de conducere și gestiune a activității statutare;
30. sistem de plăți - sistem de transfer de fonduri, având aranjamente formale și standardizate și reguli comune pentru procesarea, compensarea și/sau decontarea operațiunilor de plată;
31. societatea – mamă – o entitate care se află în oricare din următoarele situații:
- a) are majoritatea drepturilor de vot într-o altă entitate (o filială);

b) are dreptul de a numi sau de a înlocui majoritatea membrilor organelor de conducere, administrare sau de supraveghere ale altei entități (o filială) și este în același timp acționar/asociat sau membru al acelei entități;

c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei entități (o filială) al cărei acționar/asociat sau membru este, în virtutea unui contract încheiat cu acea entitate sau a unor prevederi din actul constitutiv al entității, în cazul în care legislația aplicabilă filialei îi permite acesteia să fie supusă unor astfel de contracte sau prevederi;

d) este acționar/asociat sau membru al unei entități și majoritatea membrilor organelor de conducere, administrare sau de supraveghere ale acelei filiale, aflați în funcție în exercițiul financiar în curs, în exercițiul financiar anterior și până la data la care sunt întocmite situațiile financiare anuale consolidate, au fost numiți numai ca rezultat al exercitării drepturilor sale de vot; această prevedere nu se aplică în situația în care o altă entitate are față de filială drepturile prevăzute la lit. a), b) sau c);

e) este acționar/asociat sau membru al unei entități și controlează singură, în baza unui acord încheiat cu alți acționari/asociați sau membri ai acelei entități (o filială), majoritatea drepturilor de vot în acea filială;

f) are dreptul de a exercita sau exercită în fapt o influență dominantă sau un control asupra altei entități (o filială);

g) societatea-mamă împreună cu o altă entitate (o filială) sunt conduse pe o bază unică de către societatea-mamă;

32. stat membru – orice stat membru al Uniunii Europene, precum și orice stat aparținând Spațiului Economic European;

33. stat membru de origine - stat membru în care se află sediul social al prestatorului de servicii de plată, sau, în cazul în care, în conformitate cu legislația națională, prestatorul de servicii de plată nu are sediu social, statul membru în care se află sediul real al acestuia;

34. stat membru gazdă - stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un prestator de servicii de plată are un agent sau o sucursală sau prestează servicii de plată;

35. stat terț – orice stat care nu este stat membru;

36. sucursală - unitate operațională fără personalitate juridică, alta decât sediul real, care constituie o parte a instituției de plată și care realizează direct toate sau unele din activitățile instituției de plată;

37. suport durabil - orice instrument care permite utilizatorului serviciilor de plată să stocheze informații adresate personal acestuia, într-un mod accesibil pentru consultări ulterioare, pentru o perioadă de timp adecvată scopurilor informațiilor respective, și care permite reproducerea identică a informațiilor stocate;

38. utilizator al serviciilor de plată - persoană care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;

39. zi lucrătoare - zi în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății implicat în executarea unei operațiuni de plată desfășoară activitate ce-i permite executarea operațiunilor de plată.

Art.6 – (1) În vederea determinării situațiilor în care o entitate este societate-mamă potrivit prevederilor art.5 pct.31 lit. a), b) și d), drepturile de vot și drepturile de numire sau de revocare din funcție deținute de orice filială a societății-mamă, precum și de persoane care acționează în nume propriu, dar pe contul societății-mamă sau al unei filiale a acesteia, se adaugă drepturilor deținute de societatea-mamă.

(2) Din drepturile prevăzute la alin. (1) se exclud următoarele drepturi de vot:

a) drepturile deținute în numele unei persoane, alta decât societatea-mamă sau o filială a acesteia;

b) drepturile aferente titlurilor de capital deținute în garanție, cu condiția ca drepturile respective să fie exercitate în conformitate cu instrucțiunile primite, sau ca deținerea titlurilor să reprezinte pentru persoana care le deține o operațiune curentă în cadrul activității sale de

creditare, cu condiția ca drepturile de vot să fie exercitate în interesul persoanei care furnizează garanția.

(3) În vederea determinării situațiilor în care o entitate este societate-mamă potrivit prevederilor art.5 pct.31 lit. a) și d), din totalul drepturilor de vot aferente titlurilor de capital deținute de acționarii/asociații sau membrii într-o filială se exclud drepturile de vot deținute de filiala însăși, de o filială a acesteia sau de o persoană care acționează în nume propriu, dar pe contul acestor filiale.

(4) Orice filială a unei filiale a unei societăți-mamă este considerată filială a societății-mamă.

Art.7 - Toate unitățile operaționale constituite în același stat membru de o instituție de plată al cărei sediu real este în alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală.

Art.8 – În înțelesul prezentei legi, prin servicii de plată se înțelege oricare dintre următoarele activități:

a) servicii care permit depunerea de numerar într-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea contului de plăți;

b) servicii care permit retrageri de numerar dintr-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea contului de plăți;

c) efectuarea următoarelor operațiuni de plată în cazul în care fondurile nu sunt acoperite printr-o linie de credit: debitări directe, inclusiv debitări directe singulare, operațiuni de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv similar, operațiuni de transfer-credit, inclusiv operațiuni cu ordine de plată programată;

d) efectuarea următoarelor operațiuni de plată în cazul în care fondurile sunt acoperite printr-o linie de credit deschisă pentru un utilizator al serviciilor de plată: debitări directe, inclusiv debitări directe singulare, operațiuni de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv similar, operațiuni de transfer-credit, inclusiv ordine de plată programată;

e) emiterea de instrumente de plată și/sau achiziționarea de tranzacții de plată;

f) remiterea de bani;

g) efectuarea operațiunilor de plată în care consimțământul plătitorului pentru realizarea unei operațiuni de plată este dat prin intermediul oricărui mijloc de telecomunicație, digitale sau informatice, și plata este efectuată către operatorul sistemului sau rețelei informatice ori de telecomunicații, care acționează exclusiv ca intermediar între utilizatorul serviciilor de plată și furnizorul bunurilor și serviciilor.

Art.9 – Este interzis oricărei persoane care nu este prestator de servicii de plată în înțelesul art.2 să presteze cu titlu profesional serviciile de plată prevăzute la art.8.

TITLUL II

AUTORIZAREA ȘI SUPRAVEGHEREA INSTITUȚIILOR DE PLATĂ

Secțiunea 1 – Cerințe minime de acces la activitate

Art.10 – (1) Orice entitate care intenționează să presteze servicii de plată pe teritoriul României trebuie să dispună de o autorizație potrivit prezentului titlu înainte de începerea acestei activități.

(2) Banca Națională a României poate acorda autorizație doar unei persoane juridice române constituite în baza Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art.11 – (1) Banca Națională a României acordă autorizație unei entități doar dacă informațiile și documentele care însoțesc cererea respectă toate cerințele prevăzute de

prezentul titlu și de reglementările date în aplicarea acestuia și evaluarea proiectului prezentat este favorabilă.

(2) În vederea luării unei decizii privind cererea de autorizare, Banca Națională a României poate consulta Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor și alte autorități cu competențe relevante.

Art.12 – Sediul real al instituției de plată autorizate de Banca Națională a României trebuie să se situeze pe teritoriul României.

Art.13 – Banca Națională a României acordă autorizația numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de plată, instituția de plată dispune de un cadru formal de administrare a activității de prestare de servicii de plată riguros conceput, care să includă o structură organizatorică clară, cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente, de proceduri eficiente de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă și de mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase. Cadrul de administrare, procedurile și mecanismele trebuie să fie cuprinzătoare și adaptate la natura, extinderea și complexitatea serviciilor de plată prestate de instituția de plată.

Art.14 - În cazul în care instituția de plată este implicată și în alte activități comerciale decât prestarea oricăruia dintre serviciile de plată prevăzute la art.8, Banca Națională a României poate dispune constituirea unei entități distincte pentru activitatea de prestare a serviciilor de plată în cazul în care apreciază, în procedura de autorizare sau în procesul de supraveghere, că celelalte activități comerciale prejudiciază sau ar putea prejudicia fie soliditatea situației financiare a instituției de plată, fie capacitatea Băncii Naționale a României de a supraveghea respectarea de către instituția de plată a tuturor obligațiilor impuse de prezentul titlu și de reglementările date în aplicarea acestuia.

Art.15 – (1) Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de plată, persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată, au o bună reputație și dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate.

(2) În scopul alin.(1), persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată sunt, în funcție de forma de organizare juridică și de tipul activităților desfășurate:

a) administratorii, asociații comandați, directorii ori, după caz, membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului, ai instituțiilor de plată care au ca activitate principală prestarea de servicii de plată, sau

b) în cazul instituțiilor de plată care nu au ca activitate principală prestarea de servicii de plată, persoanele responsabile pentru coordonarea structurii organizatorice care asigură desfășurarea activității de prestare de servicii de plată.

(3) Fiecare dintre persoanele prevăzute la alin.(2) trebuie să fie aprobată de Banca Națională a României înainte de începerea exercitării responsabilităților.

Art.16 - Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de plată, calitatea acționarilor sau asociațiilor care dețin participații calificate este adecvată.

Art.17 – Dacă între instituția de plată, persoană juridică română, și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă aceste legături ori dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat

terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care instituția de plată are legături strânse sau dificultățile în aplicarea dispozițiilor sau măsurilor respective nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere.

Art.18 – Autorizația emisă de Banca Națională a României permite instituției de plată persoană juridică română să presteze serviciile de plată prevăzute de autorizație în orice stat membru, în condițiile prevăzute în Secțiunea a 7-a.

Art.19 – Fără a se aduce atingere dispozițiilor prezentului titlu, Banca Națională a României stabilește prin reglementări documentația care trebuie să însoțească cererea pentru obținerea autorizației, precum și criteriile pe baza cărora se verifică îndeplinirea cerințelor prevăzute la art.15 alin.(1) și art.16.

Art.20 – (1) Instituțiile de plată trebuie să dispună la momentul autorizării de un nivel al capitalului inițial ce nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a:

- a) 20.000 euro dacă prestează doar serviciile de plată prevăzute la art.8 lit. f);
- b) 50.000 euro dacă prestează doar serviciile de plată prevăzute la art.8 lit. g);
- c) 125.000 euro dacă prestează oricare dintre serviciile de plată prevăzute la art.8 lit. a) – e).

(2) Instituțiile de plată care prestează servicii de plată pentru care se aplică niveluri ale capitalului inițial diferite, potrivit alin.(1), trebuie să dispună de un nivel al capitalului inițial care se situează la nivelul cel mai mare dintre cele aplicabile.

(3) - Capitalul inițial al instituțiilor de plată include:

- a) capitalul social subscris și vărsat, cu excepția acțiunilor preferențiale cumulative;
- b) primele de capital, integral încasate, aferente capitalului social;
- c) rezervele legale, statutare și alte rezerve;
- d) rezultatul reportat pozitiv al exercițiilor financiare anterioare, rămas după distribuirea profitului conform hotărârii organelor competente.

Pentru determinarea nivelului capitalului inițial, se deduc rezultatul reportat reprezentând pierdere și pierderea perioadei curente înregistrată până la determinarea capitalului inițial.

Art.21 – (1) Instituțiile de plată pot deschide și menține conturi de plăți pentru clienții lor, destinate exclusiv executării operațiunilor de plată.

(2) Instituțiile de plată nu pot atrage depozite ori alte fonduri rambursabile de la public.

(3) Primirea de la utilizatorii serviciilor de plată de fonduri destinate prestării de servicii de plată nu este considerată atragere de depozite sau alte fonduri rambursabile și nici emiteri de monedă electronică în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art.22 – (1) Instituțiile de plată pot acorda credite legate de serviciile de plată precizate la art.8 literele d), e) și g) doar dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) creditul are caracter accesoriu și este acordat exclusiv în legătură cu executarea unei operațiuni de plată;
- b) creditul acordat în legătură cu un serviciu de plată prestat în condițiile prevăzute în Secțiunea a 6-a și a 7-a este rambursat într-o perioadă ce nu poate depăși douăsprezece luni;
- c) creditul nu este acordat din fondurile primite sau deținute în scopul executării unor operațiuni de plată;
- d) nivelul fondurilor proprii ale instituției de plată este adecvat în orice moment din perspectiva Băncii Naționale a României în raport cu valoarea totală a creditelor acordate.

(2) Cu excepția instituțiilor de plată persoane juridice din alte state membre care acordă credite potrivit alin.(1), desfășurarea activității de creditare pe teritoriul României de către instituțiile de plată se poate realiza numai cu respectarea Legii nr.93/2009 privind instituțiile financiare nebancare.

Art.23 – (1) Pe lângă prestarea serviciilor de plată enumerate la art.8, instituțiile de plată pot desfășura următoarele activități:

- a) prestarea unor servicii operaționale și conexe legate de serviciile de plată, cum ar fi: asigurarea executării operațiunilor de plată, servicii de schimb valutar, activități de păstrare în custodie sau stocarea și procesarea datelor;
- b) administrarea sistemelor de plăți;
- c) activități comerciale, altele decât prestarea de servicii de plată, cu respectarea cadrului legislativ aplicabil.

(2) Activitățile menționate la alin.(1) pot fi realizate de instituțiile de plată pe teritoriul României cu respectarea legislației naționale în materie.

Secțiunea 2 – Autorizarea instituțiilor de plată

Art.24 – În vederea obținerii autorizației pentru prestarea de servicii de plată, solicitantul trebuie să remită Băncii Naționale a României o cerere însoțită de documentația și informațiile prevăzute în reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului titlu.

Art.25 – (1) Banca Națională a României evaluează și comunică solicitantului hotărârea sa cu privire la acordarea autorizației sau respingerea cererii de autorizare în termen de trei luni de la data confirmării scrise a primirii cererii care îndeplinește cerința prevăzută la art.24.

(2) În termen de maxim 10 zile lucrătoare de la data primirii cererii, Banca Națională a României transmite confirmarea scrisă prevăzută la alin.(1) sau, în situația în care nu este îndeplinită condiția prevăzută la art.24, comunică solicitantului documentele și informațiile necesare pentru îndeplinirea acesteia. termenul specificat începând să curgă de la data primirii documentelor și informațiilor solicitate.

(3) Banca Națională a României poate solicita, în termen de maxim 20 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise, alte informații relevante pentru evaluare. Solicitantul trebuie să transmită informațiile solicitate în termen de maxim 30 de zile lucrătoare, perioadă în care termenul de evaluare prevăzut la alin.(1) se suspendă.

Art.26 (1) Banca Națională a României respinge o cerere de autorizare dacă, din evaluarea realizată în condițiile prevăzute de prezentul titlu și reglementările emise în aplicare, rezultă una dintre următoarele situații:

- a) capitalul inițial se situează sub nivelul minim stabilit de dispozițiile legale în vigoare;
- b) din evaluarea planului de activitate și a planului de afaceri prezentate rezultă că instituția de plată nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condițiile respectării cerințelor cuprinse în prezentul titlu și în reglementările aplicabile;
- c) cadrul de administrare a activității de prestare de servicii de plată, procedurile de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă instituția de plată și mecanismele de control intern nu sunt cuprinzătoare și adaptate la natura, extinderea și complexitatea serviciilor de plată prestate de instituția de plată;
- d) persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată, nu au o bună reputație ori nu dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate;
- e) calitatea acționarilor sau asociaților care dețin participații calificate nu este adecvată;
- f) legăturile strânse dintre instituția de plată și alte persoane fizice sau juridice sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;
- g) dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care instituția de credit are legături strânse sau dificultățile în aplicarea acestor dispoziții sau măsuri sunt de natură să

împiedice exercitarea eficientă de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;

h) nu sunt respectate alte condiții prevăzute în prezentul titlu sau reglementările emise în aplicare.

(2) În cazul în care Banca Națională a României respinge cererea de autorizare, hotărârea cuprinde și motivele care au stat la baza acesteia.

Art.27 – (1) Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei instituții de plată în următoarele situații:

a) instituția de plată nu și-a început activitatea pentru care a fost autorizată în termen de 12 luni de la data acordării autorizației sau a încetat să mai desfășoare activitate de mai mult de 6 luni;

b) autorizația a fost obținută pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;

c) instituția de plată nu mai îndeplinește condițiile care au stat la baza acordării autorizației ori alte condiții prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare;

d) continuarea activității instituției de plată de prestare de servicii de plată periclitează stabilitatea sistemului de plăți;

e) ca sancțiune potrivit art.68 alin.(1) lit. e);

f) în oricare alte situații prevăzute de legislația națională.

(2) Instituțiile de plată pot hotărî renunțarea la autorizație, notificând în acest sens Banca Națională a României. Încetarea valabilității autorizației se publică de către Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin două cotidiane de circulație națională.

(3) Hotărârea Băncii Naționale a României de retragere a autorizației se comunică în scris instituției de plată, împreună cu motivele care au stat la baza hotărârii, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin două cotidiane de circulație națională.

(4) Hotărârea Băncii Naționale a României de retragere a autorizației produce efecte de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau de la o dată ulterioară, specificată în hotărârea respectivă.

Secțiunea 3 – Cerințe operaționale

Art.28 – (1) Instituțiile de plată trebuie să dispună permanent de fonduri proprii care să se situeze la un nivel ce nu poate fi mai mic decât maximumul dintre nivelul minim al capitalului inițial prevăzut pentru autorizare și nivelul rezultat din calculul potrivit metodei pentru determinarea necesarului de fonduri proprii, selectată dintre metodele prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României.

(2) Instituțiile de plată trebuie să fundamenteze alegerea uneia dintre metodele de determinare a necesarului de fonduri proprii, astfel încât Banca Națională a României să fie încredințată asupra adecvării metodei la situația concretă a instituției de plată. În caz contrar, Banca Națională a României poate impune, în procesul de autorizare sau de supraveghere, metoda de determinare a necesarului de fonduri proprii.

(3) Banca Națională a României stabilește prin reglementări emise în aplicarea prezentului titlu elementele care intră în calculul fondurilor proprii și alte cerințe legate de modul de determinare a acestora.

Art.29 – Fără a prejudicia dispozițiile art.28 alin.(1), pe baza evaluării procedurilor de gestionare a riscului, a mecanismelor de control intern ale instituției de plată și a bazei de date privind riscul de pierdere, Banca Națională a României poate solicita unei instituții de plată să dispună de un nivel al fondurilor proprii cu până la 20% mai mare decât cel care ar rezulta din aplicarea metodei de determinare a necesarului de fonduri proprii folosite în conformitate cu art.28, sau să permită instituției de plată să dispună de un nivel al fondurilor proprii cu până la

20% mai mic decât cel care ar rezulta din aplicarea metodei de determinare a necesarului de fonduri proprii folosite în conformitate cu art.28.

Art.30 – (1) Este interzisă utilizarea multiplă a elementelor eligibile pentru calcularea fondurilor proprii ale unei instituții de plată în cazul în care aceasta aparține unui grup din care mai face parte o altă instituție de plată, o instituție de credit, o societate de servicii de investiții financiare, o societate de administrare a portofoliului, o societate de asigurări.

(2) Este interzisă utilizarea elementelor de fonduri proprii luate în calcul la determinarea necesarului de fonduri proprii aferent activității de prestare de servicii de plată pentru determinarea necesarului de fonduri proprii aferent altor activități comerciale decât prestarea serviciilor de plată prevăzute la art.8.

Art.31 – (1) Instituțiile de plată trebuie să protejeze fondurile primite pentru executarea operațiunilor de plată de la utilizatorii serviciilor de plată, direct sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată, prin una din următoarele metode:

a) fondurile sunt evidențiate și păstrate separat de fondurile destinate activităților desfășurate de instituția de plată, altele decât prestarea de servicii de plată și, în cazul în care acestea sunt încă deținute de instituția de plată, respectiv nu au fost remise beneficiarului plății și nici transferate unui alt prestator de servicii de plată înainte de terminarea zilei lucrătoare ulterioare zilei în care au fost primite, fondurile se depun într-un cont separat la o instituție de credit sau se investesc în active lichide și de foarte bună calitate, astfel cum sunt definite în reglementările emise de Banca Națională a României;

b) fondurile sunt asigurate în mod corespunzător printr-o poliță de asigurare sau de o altă garanție comparabilă furnizată de o societate de asigurări sau de o instituție de credit, care nu aparține grupului din care face parte instituția de plată respectivă, pentru o sumă echivalentă cu cea care ar fi trebuit să fie evidențiată și păstrată separat în absența poliței de asigurare sau a altei garanții comparabile, plătită în cazul în care instituția de plată nu poate să își îndeplinească obligațiile financiare.

(2) Prin derogare de la prevederile legislației în materie, utilizatorii serviciilor de plată au prioritate față de alți creditori la distribuirea fondurilor protejate potrivit alineatului precedent, în cazul în care instituția de plată nu își mai poate îndeplini obligațiile față de utilizatorii serviciilor de plată, în particular în caz de insolvență a instituției de plată.

Art.32 – (1) În cazul în care o parte din fondurile primite de o instituție de plată de la utilizatorii serviciilor de plată urmează să fie folosite pentru operațiuni de plată viitoare, iar restul pentru alte servicii decât cele de plată, pentru partea de fonduri ce urmează să fie folosită pentru operațiuni de plată viitoare instituția de plată aplică cerințele prevăzute la art.31.

(2) În cazul în care ponderea fondurilor primite destinate executării operațiunilor de plată viitoare este variabilă sau nu este cunoscută în avans, instituțiile de plată pot aplica prevederile art.31 doar unei părți reprezentative din totalul fondurilor primite, parte care se estimează că va fi destinată executării unor operațiuni de plată, cu condiția ca estimarea să fie realizată rezonabil, pe baza datelor istorice, de o manieră satisfăcătoare pentru Banca Națională a României.

Art.33 – Instituțiile de plată pot să nu aplice dispozițiile art.31 în cazul acelor fonduri primite de la utilizatorii serviciilor de plată care nu depășesc echivalentul în lei a 100 EUR per utilizator de servicii de plată.

Art.34 – (1) Instituțiile de plată vor organiza și vor conduce contabilitatea în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Situațiile financiare anuale și situațiile financiare anuale consolidate ale instituțiilor de plată sunt supuse auditării de către auditorii statutar sau firme de audit, cu excepția cazurilor în care instituția de plată beneficiază de derogare de la această obligație potrivit prevederilor reglementărilor contabile aplicabile.

Art.35 – (1) Pentru scopuri legate de supraveghere, instituțiile de plată transmit Băncii Naționale a României informații contabile distincte referitoare la serviciile de plată enumerate la art.8 și referitoare la restul activităților desfășurate.

(2) Informațiile contabile prevăzute la alin.(1) trebuie însoțite de un raport de audit elaborat potrivit reglementărilor aplicabile, iar în cazul instituțiilor de plată care au obligația legală de auditare a situațiilor financiare, raportul trebuie întocmit de către auditorul statutar sau de firma de audit a instituției de plată.

Art.36 – Instituțiile de plată sunt obligate să prezinte Băncii Naționale a României informațiile contabile prevăzute la art.35 alin.(1), precum și alte date și informații solicitate, la termenele și în forma stabilite prin reglementările emise de Banca Națională a României.

Art.37 - (1) Auditorul statutar sau firma de audit al/a unei instituții de plată trebuie să informeze Banca Națională a României de îndată ce, în exercitarea atribuțiilor sale la instituția de plată ori în situația în care exercită sarcini specifice într-o entitate care are legături strânse decurgând dintr-o relație de control cu instituția de plată, a luat cunoștință despre orice fapt sau decizie în legătură cu instituția de plată care:

a) reprezintă o încălcare semnificativă a legii și/sau a reglementărilor ori a altor acte emise în aplicarea acesteia, prin care sunt stabilite condițiile de autorizare sau cerințe privind desfășurarea activității de servicii de plată;

b) este de natură să afecteze capacitatea instituției de plată de a funcționa în continuare;

c) poate conduce la un refuz din partea auditorului statutar sau firmei de audit de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare sau la exprimarea de către aceștia a unei opinii cu rezerve.

(2) La solicitarea Băncii Naționale a României, auditorul statutar sau firma de audit al/a instituției de plată are obligația să furnizeze orice detalii, clarificări, explicații legate de activitatea de audit a activității de servicii de plată desfășurată.

(3) Îndeplinirea cu bună-credință de către auditorul statutar sau firma de audit al/a instituției de plată a obligației de a informa Banca Națională a României conform alin. (1) și (2) nu constituie încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional, care revine acestuia potrivit legii sau clauzelor contractuale, și nu poate atrage răspunderea de orice natură a acestuia.

(4) Banca Națională a României are acces la orice documente întocmite de auditorul statutar sau firma de audit al/a instituției de plată pe parcursul acțiunii de audit.

Art.38 – Fără a aduce atingere prevederilor legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului sau altor dispoziții relevante ale legislației naționale, instituțiile de plată păstrează toate evidențele aferente serviciilor de plată prestate timp de cel puțin cinci ani de la terminarea operațiunii.

Art.39 – (1) Instituțiile de plată au obligația de a se asigura de respectarea cerințelor impuse de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare în cazul în care delegă unor terți realizarea unor funcții operaționale.

(2) Instituțiile de plată sunt responsabile pentru toate actele salariaților lor și pentru activitatea desfășurată de sucursalele, agenții și entitățile către care externalizează activități.

Art.40 - Instituțiile de plată se asigură că agenții și sucursalele care acționează în numele lor informează utilizatorii serviciilor de plată despre acest fapt.

Secțiunea 4 – Desfășurarea activității de către instituții de plată persoane juridice române pe teritoriul României prin intermediul agenților

Art.41 – (1) Instituțiile de plată care intenționează să presteze servicii de plată prin intermediul unui agent, transmit Băncii Naționale a României o cerere, însoțită de informațiile și documentația prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României.

(2) Banca Națională a României poate verifica informațiile transmise de instituția de plată care a solicitat desfășurarea activității prin intermediul agentului, pentru a se asigura de corectitudinea acestora.

Art.42 - (1) Instituțiile de plată pot utiliza un agent pentru prestarea de servicii de plată numai ulterior înscrierii acestuia în registrul prevăzut la art.61.

(2) În situația în care agentul este o entitate reglementată prin lege specială a cărei activitate este supusă unei autorizări, aprobări sau avize specifice, prestarea de servicii de plată poate fi realizată numai după obținerea acestora.

Art.43 - Banca Națională a României comunică solicitantului decizia cu privire la o cerere de înregistrare a unui agent, în termen de 45 de zile de la data primirii solicitării care îndeplinește cerința prevăzută la art.41 alin.(1) sau de la data la care solicitantul asigură îndeplinirea acestei cerințe.

Art.44 – (1) Banca Națională a României înscrie agentul în registrul prevăzut la art.61 numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare. Dacă există dubii cu privire la acuratețea informațiilor primite despre agent, Banca Națională a României poate proceda la verificarea acestora.

(2) Banca Națională a României înregistrează un agent numai în cazul în care din evaluarea informațiilor și a documentelor care însoțesc cererea este încredințată că persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată desfășurată de către agent au o bună reputație și dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate, potrivit criteriilor stabilite în reglementările emise de Banca Națională a României.

(3) Dispozițiile art.15 alin.(2) se aplică în mod corespunzător.

Art.45 – Banca Națională a României respinge o cerere de înregistrare a unui agent dacă, din evaluarea realizată în condițiile prevăzute de prezentul titlu și reglementările emise în aplicare, rezultă una dintre următoarele situații::

a) persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată nu au o bună reputație ori nu dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate;

b) informațiile primite despre agent nu sunt corecte;

c) nu sunt respectate alte condiții prevăzute în prezentul titlu sau reglementările emise în aplicare.

Art.46 – Banca Națională a României radiază agentul înregistrat în registrul prevăzut la art.61 în situația în care nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul titlu și reglementările emise în aplicare.

Secțiunea 5 - Externalizarea

Art.47 – (1) Instituțiile de plată informează Banca Națională a României în cazul în care intenționează să externalizeze funcții operaționale aferente serviciilor de plată.

(2) La externalizarea funcțiilor operaționale importante instituția de plată trebuie să se asigure că aceasta se realizează fără afectarea semnificativă a calității mecanismelor de control intern ale instituției de plată și nu împiedică exercitarea eficientă de către autoritatea de supraveghere a verificărilor referitoare la respectarea obligațiilor instituțiilor de plată stabilite în prezentul titlu și reglementările emise în aplicare.

Art.48 – (1) Pentru scopul art.47, o funcție operațională este considerată importantă dacă nerealizarea acesteia sau realizarea sa în mod defectuos prejudiciază în mod semnificativ capacitatea instituției de plată de a se conforma permanent condițiilor de autorizare impuse în conformitate cu prezentul titlu și reglementările emise în aplicarea acestuia sau altor obligații care îi revin în conformitate cu prezenta lege, ori afectează semnificativ performanțele financiare, stabilitatea instituției de plată sau continuitatea prestării serviciilor de plată.

(2) Externalizarea funcțiilor operaționale importante se poate realiza numai cu respectarea de către instituția de plată a următoarelor condiții:

- a) externalizarea nu conduce la delegarea responsabilității organelor de conducere;
- b) relația și obligațiile instituției de plată în raport cu utilizatorii serviciilor sale de plată în conformitate cu prezenta lege nu sunt afectate;
- c) nu se prejudiciază respectarea condițiilor impuse instituției de plată în vederea obținerii și menținerii autorizației în conformitate cu prezentul titlu și reglementările emise în aplicarea acestuia;
- d) niciuna dintre condițiile impuse în vederea autorizării instituției de plată nu sunt înlăturate sau modificate.

Secțiunea 6 – Procedura de notificare pentru desfășurarea activității pe teritoriul României de către instituțiile de plată din alte state membre

Art.49 – O instituție de plată autorizată într-un alt stat membru poate presta pe teritoriul României serviciile de plată prevăzute de autorizație în baza notificării transmise Băncii Naționale a României de autoritatea competentă din statul membru de origine.

Art.50 – (1) Notificarea prevăzută la art.49 trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul României, și, după caz, numele persoanelor responsabile pentru conducerea sucursalei și structura sa organizatorică.

(2) În cazul prestării de servicii de plată printr-un agent, notificarea trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, denumirea și sediul agentului, respectiv numele și adresa acestuia, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul României și, după caz, structura organizatorică, mecanismele de control intern care urmează să fie folosite de agent pentru a se conforma obligațiilor în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului și identitatea persoanelor responsabile pentru administrarea agentului.

Art.51 - (1) Ulterior notificării realizate de autoritatea competentă din statul membru de origine, Banca Națională a României transmite acesteia opinia sa asupra intenției instituției de plată din respectivul stat membru de a desfășura activitate pe teritoriul României prin intermediul unui agent.

(2) În cazul în care, în urma analizării informațiilor privind agentul transmise de autoritatea competentă din statul membru de origine, Banca Națională a României nu este încredințată de corectitudinea acestora, informează în consecință autoritatea competentă din statul membru de origine.

Art.52 – (1) Ulterior notificării realizate de autoritatea competentă din statul membru de origine în legătură cu intenția unei instituții de plată de a desfășura activitate pe teritoriul

României prin intermediul unei sucursale ori agent, Banca Națională a României consultă Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor și alte autorități relevante, după caz.

(2) În situația în care din consultarea realizată potrivit alin.(1) rezultă motive întemeiate pentru a suspecta că prin angajarea agentului sau prin deschiderea sucursalei ar putea crește riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, ori în legătură cu proiectul de angajare a agentului sau de deschidere a sucursalei, se efectuează, s-a efectuat ori s-a încercat efectuarea unor operațiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, Banca Națională a României informează în consecință autoritatea competentă din statul membru de origine.

Art.53 - În situația în care agentul este o entitate reglementată prin lege specială a cărei activitate este supusă unei autorizări, aprobări sau avize specifice, prestarea de servicii de plată poate fi realizată numai după obținerea acestora.

Secțiunea 7 – Procedura de notificare pentru desfășurarea activității în afara teritoriului României de către instituții de plată persoane juridice române

Art.54 – (1) Orice instituție de plată autorizată, persoană juridică română, care intenționează să presteze servicii de plată pentru prima dată într-un alt stat membru prin stabilirea unei sucursale ori în mod direct, transmite Băncii Naționale a României o cerere însoțită de informațiile prevăzute la alin.(2).

(2) În termen de 10 zile de la primirea cererii, Banca Națională a României comunică autorității competente din statului membru gazdă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul statului membru gazdă, și, după caz, la numele persoanelor responsabile pentru conducerea sucursalei și structura organizatorică a acesteia și solicită opinia în legătură cu intenția instituției de plată de a presta servicii prin intermediul unei sucursale.

(3) În termen de cel mult 2 luni de la primirea cererii de înregistrare a sucursalei, Banca Națională a României decide cu privire la aceasta, cu luarea în considerare a opiniei exprimate de autoritatea competentă din statul membru gazdă potrivit alin.(2).

(4) Banca Națională a României poate radia sucursala din registrul prevăzut la art.61 în cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă comunică avizul său negativ ulterior încheierii termenului prevăzut la alin.(3).

Art.55 – (1) Instituțiile de plată pot presta servicii de plată prin intermediul unei sucursale numai ulterior înscrierii acesteia în registrul prevăzut la art.61.

(2) Instituțiile de plată pot presta servicii de plată în mod direct de la data la care Banca Națională a României realizează notificarea potrivit art.54 alin.(2) și informează solicitantul asupra acestui fapt.

Art.56 - (1) Instituțiilor de plată autorizate, persoane juridice române, care intenționează să presteze servicii de plată pe teritoriul unui alt stat membru prin utilizarea agenților le sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Secțiunii 4.

(2) În termen de 10 zile de la primirea cererii instituției de plată, Banca Națională a României comunică autorităților competente din statul membru gazdă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, denumirea și sediul agentului, respectiv numele și adresa acestuia, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul statului membru gazdă și, după caz, structura organizatorică, mecanismele de control intern care urmează să fie folosite de agent pentru a se conforma obligațiilor în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului și identitatea persoanelor responsabile pentru

administrarea agentului și solicită opinia acestor autorități în legătură cu intenția instituției de plată.

Art.57 – (1) În termen de cel mult 2 luni de la primirea cererii de înregistrare a agentului, Banca Națională a României decide cu privire la aceasta, cu luarea în considerare a opiniei exprimate de autoritatea competentă din statul membru gazdă potrivit art.56 alin.(2).

(2) Instituțiile de plată pot presta servicii de plată prin intermediul unui agent numai ulterior înscrierii acestuia în registrul prevăzut la art.61.

(3) Banca Națională a României poate radia agentul din registrul prevăzut la art.61 în cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă comunică avizul său negativ ulterior încheierii termenului prevăzut la alin.(1).

Art.58 – (1) Instituțiile de plată pot desfășura activitățile prevăzute în autorizația acordată de Banca Națională a României în state terțe prin înființarea unei sucursale sau prin intermediul unui agent, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României.

(2) Dispozițiile art.7 și ale Secțiunii a 4-a din prezentul titlu se aplică în mod corespunzător.

Art.59 – Banca Națională a României stabilește prin reglementări condițiile în care poate înscrie în registrul prevăzut la art. 61 sucursala ori agentul stabiliți în state terțe și documentația care trebuie să însoțească cererea în vederea înscrierii.

Art.60 – Banca Națională a României poate respinge cererea de înregistrare formulată în baza dispozițiilor art.58 alin.(1) și dacă, pe baza informațiilor deținute și a documentației prezentate de instituția de plată, consideră că:

- a) instituția de plată nu dispune de o situație financiară corespunzătoare în raport cu activitatea propusă;
- b) cadrul de administrare, procedurile și mecanismele prevăzute la art.13 nu sunt adecvate;
- c) cadrul legislativ existent în statul terț și/sau modul de aplicare a acestuia împiedică exercitarea de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;
- d) instituția de plată nu îndeplinește alte cerințe prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicarea acestuia.

Secțiunea 8 – Registrul instituțiilor de plată

Art.61 – (1) Banca Națională a României organizează și administrează registrul instituțiilor de plată în care sunt evidențiate instituțiile de plată persoane juridice române, sucursalele acestora din alte state membre și state terțe, precum și agenții instituțiilor de plată persoane juridice române.

(2) Registrul prevăzut la alin.1 este public, accesibil on-line, este actualizat permanent și furnizează informații privind serviciile de plată pentru care a fost autorizată fiecare instituție de plată.

Secțiunea 9 – Autoritatea competentă și supravegherea

Art.62 – (1) Banca Națională a României este autoritatea responsabilă cu supravegherea respectării dispozițiilor prezentului titlu și ale reglementărilor emise în aplicare.

(2) Banca Națională a României asigură supravegherea prudențială a instituțiilor de plată autorizate, persoane juridice române, inclusiv pentru activitatea de plăți desfășurată prin sucursalele și agenții acestora.

(3) Alineatele precedente nu implică faptul că Banca Națională a României are competențe de supraveghere a activităților comerciale ale instituției de plată, altele decât prestarea de servicii de plată prevăzute la art.8 și activitățile enumerate la art.23 lit.(a).

Art.63 – (1) Activitatea de supraveghere a instituțiilor de plată de către Banca Națională a României, în vederea verificării respectării cerințelor impuse în prezentul titlu și de reglementările emise în aplicarea acestuia, trebuie să fie proporțională, adecvată și adaptată riscurilor la care sunt expuse instituțiile de plată.

(2) Verificările la sediul entităților supravegheate se efectuează de către personalul Băncii Naționale a României împuternicit în acest sens sau de către terțe persoane împuternicite de Banca Națională a României.

(3) Pentru exercitarea funcției de supraveghere Banca Națională a României este abilitată:

a) să solicite instituției de plată să furnizeze orice informație necesară pentru verificarea respectării cerințelor impuse prin prezentul titlu și reglementările emise în aplicarea acestuia;

b) să efectueze verificări la sediul instituției de plată, persoană juridică română, sucursalelor acesteia și al oricărui agent al său, sau al oricărei entități către care aceasta a externalizat activități;

c) să emită recomandări, instrucțiuni și să dispună măsuri;

d) să suspende sau să retragă autorizația.

(4) Instituțiile de plată vor permite personalului împuternicit al Băncii Naționale a României și terțelor persoane împuternicite de Banca Națională a României să le examineze evidențele, conturile și operațiunile furnizând în acest scop toate documentele și informațiile cu privire la administrarea, controlul intern și operațiunile instituțiilor de plată, astfel cum vor fi solicitate de către acesta.

(5) Instituțiile de plată sunt obligate să transmită Băncii Naționale a României orice informații solicitate de aceasta pentru scopul realizării supravegherii.

Art.64 – (1) Modificările în situația instituțiilor de plată autorizate se comunică Băncii Naționale a României potrivit reglementărilor emise de aceasta.

(2) În cazul achiziționării de participații calificate la instituția de plată, inclusiv prin majorarea participațiilor existente, Banca Națională a României se pronunță asupra respectării cerințelor prevăzute la art.16 în termen de 60 de zile de la data comunicării efectuate potrivit alin.(1). Pe perioada până la pronunțare, acționarul sau asociatul în cauză nu are drept de vot legat de deciziile privind activitatea de prestare de servicii de plată.

Art.65 – (1) Banca Națională a României poate dispune față de o instituție de plată, persoană juridică română, ori față de persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată ale instituției de plată și care încalcă dispozițiile prezentului titlu și ale reglementărilor emise în aplicarea acestuia, măsurile necesare în scopul înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora și/sau să aplice sancțiuni.

(2) Dacă, în procesul de supraveghere, constată existența unor circumstanțe care ar putea împieta asupra activității instituției de plată, Banca Națională a României poate dispune măsuri vizând desfășurarea prudentă a activității.

Art.66 – În aplicarea art.65, Banca Națională a României poate să dispună față de orice instituție de plată, persoană juridică română, următoarele măsuri, fără ca acestea să fie limitative:

a) să solicite instituției de plată creșterea nivelului fondurilor proprii peste cele prevăzute la art.28 și art.29;

b) să solicite instituției de plată utilizarea altei metode de determinare a necesarului de fonduri proprii;

c) să solicite instituției de plată conformarea cadrului de administrare, mecanismelor și procedurilor la cerințele prevăzute la art.13;

d) să restricționeze sau să limiteze volumul activității, tipul de operațiuni desfășurate sau rețeaua de sucursale ale instituției de plată din țară și din străinătate;

- e) să restricționeze desfășurarea activității de plată prin agenți sau să interzică desfășurarea activității în acest mod;
- f) să solicite instituției de plată înlocuirea auditorului statutar sau firmei de audit;
- g) să solicite instituției de plată constituirea unei entități distincte pentru desfășurarea activității de prestare a serviciilor de plată, în condițiile prevăzute la art.14.

Art.67 – Banca Națională a României poate aplica sancțiuni în cazurile în care constată că o instituție de plată, persoană juridică română și/sau oricare dintre persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată, se fac vinovate de:

- a) încălcarea unei prevederi a prezentului titlu sau a reglementărilor date în aplicare;
- b) nerespectarea măsurilor dispuse de Banca Națională a României;
- c) încălcarea oricărei condiții sau restricții prevăzute în autorizația acordată;
- d) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală, în scopul prezentării incorecte a poziției financiare;
- e) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea de date și informații eronate către Banca Națională a României.

Art.68 - (1) În cazurile prevăzute la art.67, Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni:

- a) avertisment scris;
- b) amendă aplicabilă instituției de plată, de la 5 000 lei la 50 000 lei;
- c) amendă aplicabilă persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată, între 1-6 salarii medii nete pe instituția de plată, conform situației salariale existente în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta;
- d) retragerea aprobării acordate persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată;
- e) suspendarea sau retragerea autorizației acordate instituției de plată.

(2) La individualizarea sancțiunii se ține seama de gravitatea faptei săvârșite, precum și de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d) se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor, stabilite conform legislației aplicabile societăților comerciale, prezentului titlu și reglementărilor emise în aplicarea acestuia și a cadrului intern de administrare.

Art.69 - Sancțiunile prevăzute la art.68 pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de măsuri conform art.66 sau independent de acestea.

Art.70 - În cazul în care persoanele care dețin participații calificate la instituția de plată nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute de lege și de reglementările emise în aplicarea acesteia, Banca Națională a României dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestei situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate instituției de plată ori persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a acesteia, Banca Națională a României poate dispune suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente participațiilor deținute de acționarii sau asociații respectivi în privința deciziilor referitoare la activitatea de prestare de servicii de plată.

Art.71 - (1) Constatarea faptelor descrise în prezentul titlu și în reglementările emise în aplicare, care constituie încălcări ale regimului prudencial, se face de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens, pe baza raportărilor făcute de instituțiile de plată, persoane juridice române, potrivit legii sau la solicitarea expresă a Băncii Naționale a

României ori în cursul verificărilor desfășurate la sediul instituției de plată, persoană juridică română, sucursalelor acesteia și al oricărui agent al său, sau al oricărei entități către care aceasta a externalizat activități.

(2) Actele cu privire la o instituție de plată, prin care sunt dispuse măsuri sau sunt aplicate sancțiuni potrivit prezentului titlu și reglementărilor se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, cu excepția sancțiunilor prevăzute la art.68 alin. (1) lit. d) și e), a căror aplicare este de competența consiliului de administrație.

Art.72 - (1) Aplicarea sancțiunilor se prescrie în termen de un an de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(2) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(3) Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă, administrativă sau penală, după caz.

Art.73 - (1) Actele adoptate de Banca Națională a României conform dispozițiilor prezentului titlu și a reglementărilor emise în aplicare cu privire la o instituție de plată pot fi contestate, în termen de 15 zile de la comunicare, la consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării.

(2) Hotărârea consiliului de administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare.

(3) Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(4) În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.

Art.74 - Dispozițiile art.73 se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Banca Națională a României nu se pronunță în termenele prevăzute de lege asupra unei solicitări formulate potrivit prevederilor prezentului titlu și a reglementărilor emise în aplicare.

Art.75 - Până la adoptarea unei hotărâri de către consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, potrivit art.73 alin.(1) sau până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de către instanța judecătorească, potrivit alin.(2) al aceluiași articol, executarea actelor emise de Banca Națională a României nu se suspendă.

Art.76 - (1) Pentru exercitarea funcției de supraveghere, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente ale statului membru gazdă sau, după caz ale statului membru de origine, în legătură cu activitatea desfășurată de instituțiile de plată în mod direct, prin intermediul sucursalelor sau agenților ori în legătură cu entitățile către care instituțiile de plată au externalizat activități.

(2) În scopul alin.(1), Banca Națională a României:

a) informează autoritățile competente din statul membru gazdă ori de câte ori intenționează să efectueze verificări la sediul sucursalei sau agentului instituției de plată ori a entității către care instituția de plată a externalizat activități, situate pe teritoriul statului membru gazdă;

b) comunică autorității competente din statul membru gazdă, ori, după caz, statul membru de origine, la cerere, toate informațiile relevante și, din proprie inițiativă, toate informațiile esențiale, în special în cazul în care se constată sau se suspectează că un agent, o sucursală sau o entitate către care se externalizează activități încalcă legislația în materie.

(3) Banca Națională a României poate delega autorității competente din statul membru gazdă sarcina de a efectua verificări la sediul sucursalelor instituțiilor de plată, agenților acestora sau entităților către care instituțiile de plată au externalizat activități, situate pe teritoriul statului membru gazdă.

Art.77 - (1) În cazul instituțiilor de plată dintr-un alt stat membru care desfășoară activitate în România, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente din statul membru de origine și din alte state membre în care instituția de plată desfășoară activitate sau în care este situată entitatea către care instituția de plată a externalizat activități.

(2) În scopul exercitării funcției de supraveghere, autoritatea competentă din statul membru de origine al unei instituții de plată poate realiza verificări pe teritoriul României la sediul sucursalelor instituțiilor de plată, agenților acestora sau entităților către care instituțiile de plată au externalizat activități. Verificarea poate fi realizată direct sau prin intermediul unor terțe persoane împuternicite în acest scop și cu informarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

(3) Autoritatea competentă din statul membru de origine poate solicita Băncii Naționale a României să efectueze verificări la sediul sucursalelor instituțiilor de plată, agenților acestora sau entităților către care instituțiile de plată au externalizat activități, situate pe teritoriul României, caz în care Banca Națională a României procedează la efectuarea acestor verificări, în mod direct sau prin intermediul unei terțe persoane împuternicite în acest sens. Autoritatea competentă solicitantă poate participa la efectuarea verificării respective.

Art.78 – Dispozițiile art.76 și art.77 nu aduc atingere obligațiilor ce revin autorităților competente de a supraveghea sau de a controla respectarea cerințelor stabilite de legislația în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului și de Regulamentul (CE) nr.1781/2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri.

Secțiunea 10 – Secretul profesional și schimbul de informații

Art.79 – (1) Membrii consiliului de administrație, salariații Băncii Naționale a României, precum și terțele persoane împuternicite de Banca Națională a României pentru efectuarea de verificări la sediul instituțiilor de plată sunt obligați să păstreze secretul profesional asupra oricărei informații confidențiale de care iau cunoștință în cursul exercitării atribuțiilor lor, pe perioada în care dețin aceasta calitate și după încetarea activității în cadrul băncii ori, după caz, a relațiilor cu banca.

(2) Nu sunt considerate informații confidențiale informațiile furnizate în formă sumară sau agregată, astfel încât instituția de plată să nu poată fi identificată.

(3) Schimbul de informații prevăzut la art.80 trebuie să fie circumscris exclusiv scopului îndeplinirii sarcinilor ce le revin autorităților respective.

(4) Dispozițiile alin.(1) și (3) nu aduc în niciun fel atingere prevederilor legislației penale potrivit cărora se poate impune divulgarea de informații confidențiale în anumite situații.

Art.80 - (1) Banca Națională a României colaborează cu autoritățile relevante din alte state membre cu atribuții privind prestatorii de servicii de plată, precum și cu Banca Centrală Europeană și băncile centrale din alte state membre.

(2) Banca Națională a României poate schimba informații cu:

a) autoritățile competente din alte state membre responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată;

b) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre, în calitate de autorități monetare și de supraveghere și, dacă este cazul, alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plăți și decontare;

c) alte autorități relevante desemnate în conformitate cu prezenta lege, cu legislația în materia protecției datelor personale, cu legislația în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, ori cu alte acte normative aplicabile prestatorilor de servicii de plată.

Art.81 – Prezenta secțiune se completează cu dispozițiile privind secretul profesional și colaborarea Băncii Naționale a României cu alte autorități prevăzute în Legea nr.312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României.

Art.82 - În exercitarea competențelor sale prevăzute de lege, Banca Națională a României colectează și procesează orice date și informații relevante, inclusiv de natura datelor cu caracter personal.

TITLUL III

TRANSPARENȚA CONDIȚIILOR ȘI A CERINȚELOR ÎN MATERIE DE INFORMARE PRIVIND SERVICIILE DE PLATĂ

Capitolul I

Dispoziții comune

Art. 83 - (1) Prevederile prezentului titlu reglementează transparența condițiilor și a cerințelor în materie de informare în cazul operațiunilor de plată singulară, al contractelor-cadru și al operațiunilor de plată prevăzute de acestea, dacă utilizatorul acționează în calitate de consumator.

(2) Prezentul titlu nu aduce atingere dispozițiilor legislative ce transpun acte normative comunitare și ce cuprind cerințe suplimentare privind informațiile prealabile.

Art. 84 - În cazul în care utilizatorul nu acționează în calitate de consumator, părțile pot conveni să aplice, total sau parțial, prevederile prezentului titlu.

Art. 85 - (1) Prestatorul de servicii de plată nu solicită utilizatorului serviciilor de plată nici un fel de plată pentru furnizarea informațiilor prevăzute în prezentul titlu.

(2) Prestatorul de servicii de plată și utilizatorul de servicii de plată pot conveni asupra costurilor pentru furnizarea, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, de informații suplimentare sau într-un mod mai frecvent sau prin alte mijloace de comunicare decât cele specificate în contractul-cadru.

(3) Costurile percepute în conformitate cu alin. (2) trebuie să corespundă costurilor administrative reale ale prestatorului serviciilor de plată și să nu aibă drept scop descurajarea utilizatorului de a solicita informațiile respective.

Art. 86 – (1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, privesc numai operațiunile de plată individuale ce nu depășesc 15 euro ori echivalentul în lei a 15 euro la data efectuării tranzacției sau ce au o limită de cheltuieli de 75 de euro ori echivalentul în lei a 75 euro la data efectuării tranzacției sau ce depozitează fonduri care nu depășesc niciodată 75 de euro ori echivalentul în lei a 75 euro la data efectuării tranzacției:

(a) prestatorul de servicii de plată transmite plătitorului, prin derogare de la art. 97 – 99 și de la art. 111, numai informațiile privind caracteristicile principale ale serviciului de plată, incluzând în acestea modul în care poate fi utilizat instrumentul de plată, răspunderea juridică, costurile percepute și alte informații importante necesare pentru a se lua o decizie informată, precum și o indicație cu privire la locul unde se pun la dispoziție, într-un mod ușor accesibil, orice alte informații ori condiții specificate la art. 99;

(b) părțile pot conveni ca, prin derogare de la art. 101, prestatorul de servicii de plată să poată propune modificări ale condițiilor din contractul-cadru într-o modalitate diferită față de cea prevăzută la art. 97 alin. (1);

(c) părțile pot conveni ca, prin derogare de la art. 112 și de la art.113, după executarea unei operațiuni de plată prestatorul de servicii de plată să transmită sau să pună la dispoziție numai o referință care să permită utilizatorului serviciilor de plată identificarea operațiunii de plată, suma operațiunii de plată și costurile percepute și/sau, în cazul mai multor operațiuni de plată

de același fel către același beneficiar al plății, informațiile privind suma totală și costurile pentru aceste operațiuni de plată;

(d) părțile pot conveni ca, prin derogare de la art. 112 și de la art.113, după executarea unei operațiuni de plată, prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să transmită sau să pună la dispoziție informațiile prevăzute la lit. (c) în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau dacă prestatorul de servicii de plată nu deține capacitatea tehnică de a i le furniza. Prestatorul de servicii de plată acordă plătitorului posibilitatea de a verifica valoarea fondurilor depuse.

2) Pentru operațiunile de plată transfrontaliere efectuate pe teritoriul Uniunii Europene sau în Spațiul Economic European, sumele prevăzute la alin. (1) se dublează.

Art. 87 – (1) Plățile sunt efectuate în moneda de schimb convenită de comun acord între părți.

(2) În cazul în care este oferit un serviciu de conversie monetară înainte de inițierea operațiunii de plată, iar serviciul respectiv de conversie monetară este oferit la punctul de vânzare sau de către beneficiarul plății, partea care oferă serviciul de conversie monetară informează plătitorul cu privire la toate costurile, precum și cu privire la cursul de schimb ce urmează a fi utilizat în vederea conversiei operațiunii de plată.

(3) Plătitorul acceptă serviciul de conversie monetară în baza informațiilor prevăzute la alin. (2).

Art. 88 – (1) În cazul în care, în vederea utilizării unui anumit instrument de plată, beneficiarul plății oferă o reducere, beneficiarul plății informează plătitorul asupra acesteia, înainte de inițierea operațiunii de plată.

Art. 89 – Prestatorii de servicii de plată trebuie să poată face dovada că au respectat cerințele în materie de informare prevăzute în prezentul titlu

Capitolul II *Operațiuni de plată singulară*

Art. 90 – (1) Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată singulară care nu intră sub incidența unui contract-cadru.

(2) În cazul în care un ordin de plată pentru o operațiune de plată singulară este transmis printr-un instrument de plată stabilit printr-un contract-cadru, prestatorul de servicii de plată nu are obligația să furnizeze sau să pună la dispoziție informații care au fost deja transmise utilizatorului serviciilor de plată în temeiul unui contract-cadru încheiat cu un alt prestator de servicii de plată sau care îi vor fi transmise în conformitate cu contractul-cadru respectiv.

Art. 91 – (1) Înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract sau la o ofertă de servicii de plată singulară, prestatorul de servicii de plată pune la dispoziția utilizatorului, într-un mod ușor accesibil, informațiile și condițiile specificate la art. 93.

(2) Informațiile și condițiile sunt comunicate într-un limbaj ușor de înțeles, într-o formă clară, completă și precisă, în limba română sau în altă limbă stabilită de comun acord între părți.

(3) La cererea utilizatorului serviciilor de plată, prestatorul de servicii de plată îi furnizează informațiile și condițiile specificate la art. art. 93 pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil.

(4) Informațiile și condițiile specificate la art. 93 pot fi puse la dispoziția utilizatorului și prin transmiterea unui exemplar al proiectului de contract de prestare de servicii de plată singulară sau al proiectului de ordin de plată.

Art. 92 – În cazul în care contractul de servicii de plată singulară a fost încheiat, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță ce nu permite

prestatorului de servicii de plată să respecte prevederile **art. 91**, prestatorul își îndeplinește obligațiile ce îi revin conform **art. 91** imediat după executarea operațiunii de plată.

Art. 93 – (1) Utilizatorului serviciilor de plată îi sunt furnizate sau puse la dispoziție, de către prestator, următoarele informații și condiții:

- (a) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare care trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea executării corecte a unui ordin de plată;
 - (b) termenul maxim de executare în care trebuie furnizat serviciul de plată;
 - (c) toate costurile pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le plătească prestatorului său de servicii de plată și, dacă este cazul, defalcarea sumelor tuturor costurilor;
 - (d) dacă este cazul, cursurile de schimb actuale sau de referință care urmează să fie aplicate operațiunii de plată.
- (2) Dacă este cazul, orice alte informații și condiții relevante specificate la **art. 99** sunt puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată într-un mod ușor accesibil.

Art. 94 – Imediat după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului transmite sau pune la dispoziția plătitorului, astfel cum este prevăzut la **art. 91**, următoarele informații:

- (a) o referință care să permită plătitorului identificarea operațiunii de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;
- (b) valoarea operațiunii de plată în moneda utilizată în ordinul de plată;
- (c) valoarea fiecărui cost al operațiunii de plată care trebuie plătit de către plătitor și, dacă este cazul, defalcarea sumelor acestor costuri;
- (d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în operațiunea de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau o referință la acesta, în cazul în care diferă de cursul prevăzut conform **art. 93 alin.(1) lit.(d)**, precum și valoarea operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;
- (e) data primirii ordinului de plată.

Art. 95 – Imediat după executarea operațiunii de plată, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite sau pune la dispoziția beneficiarului, în conformitate cu prevederile **art. 91**, următoarele informații:

- (a) o referință care să permită beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și, după caz, a plătitorului precum și a oricărei informații transferate împreună cu operațiunea de plată;
- (b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care fondurile au fost puse la dispoziția beneficiarului plății;
- (c) valoarea fiecărui cost pentru operațiunea de plată care trebuie plătit de către beneficiarul plății și, dacă este cazul, defalcarea sumelor acestor costuri;
- (d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în operațiunea de plată de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și valoarea operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;
- (e) data valutei creditării contului.

Capitolul III **Contracte-cadru**

Art. 96 – Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată care intră sub incidența unui contract-cadru.

Art. 97 – (1) Prestatorul de servicii de plată comunică utilizatorului serviciilor de plată, cu suficient timp, dar nu mai puțin de 15 zile, înainte ca utilizatorul să devină parte la un

contract-cadru sau la o ofertă, pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil, informațiile și condițiile specificate la **art. 99**. Perioada de 15 zile se poate reduce cu acordul expres al utilizatorului.

(2) Informațiile și condițiile sunt comunicate într-un limbaj ușor de înțeles, într-o formă clară, completă și precisă, în limba română sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.

(3) Informațiile și condițiile specificate la **art. 99** pot fi comunicate și prin transmiterea unui exemplar al proiectului de contract-cadru.

Art. 98 – În cazul în care contractul-cadru a fost încheiat, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță ce nu permite prestatorului de servicii de plată să respecte prevederile **art. 97**, prestatorul își îndeplinește obligațiile ce îi revin imediat după încheierea contractului-cadru.

Secțiunea 1

Informații precontractuale

Art. 99 – Utilizatorul serviciilor de plată i se pun la dispoziție următoarele informații și condiții:

1. cu privire la prestatorul serviciilor de plată:

- (a) numele prestatorului de servicii de plată, adresa sediului său social și, unde este cazul, adresa filialei sau a sucursalei stabilite în România, precum și orice altă adresă, inclusiv adresa de poștă electronică, relevantă pentru comunicarea cu prestatorul de servicii de plată;
- (b) datele de identificare ale autorităților de supraveghere corespunzătoare și ale registrului prevăzute la **art. 55 alin. (1)** și la **art. 61 alin. (2)** sau ale oricărui alt registru public de autorizare a prestatorului de servicii de plată și numărul de înregistrare, sau mijloace echivalente de identificare în registrul respectiv;

2. cu privire la utilizarea serviciului de plată:

- (a) o descriere a principalelor caracteristici ale serviciului de plată ce va fi prestat;
- (b) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare care trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea executării corecte a unui ordin de plată;
- (c) forma și procedura de exprimare a consimțământului pentru executarea operațiunii de plată și retragerea acestui consimțământ în conformitate cu **art. 120 - art. 122** și cu **art. 146 – art. 149**;
- (d) o referință la momentul primirii unui ordin de plată, astfel cum a fost definit la **art. 141** și **art. 142**, și ora limită, dacă este cazul, stabilită de prestatorul de servicii de plată;
- (e) termenul maxim de executare pentru serviciul de plată care urmează să fie prestat;
- (f) dacă există posibilitatea de a conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru utilizarea unui instrument de plată în conformitate cu **art. 123 alin. (1)**.

3. cu privire la costuri, la rata dobânzii și la cursul de schimb:

- (a) toate costurile pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le plătească prestatorului de servicii de plată și, dacă este cazul, defalcarea acestora;
- (b) dacă este cazul, rata dobânzii și cursul de schimb care urmează să fie aplicate sau, în cazul în care trebuie utilizate rata dobânzii de referință și cursul de schimb de referință, metoda de calcul a dobânzii efective, precum și data și indexul sau baza corespunzătoare pentru determinarea cursului de schimb de referință sau a ratei dobânzii de referință corespunzătoare;
- (c) dacă părțile convin, aplicarea imediată a modificărilor ratei dobânzii de referință sau a cursului de schimb de referință, precum și cerințele în materie de informare legate de modificări, în conformitate cu **art. 102** și cu **art. 103**;

4. cu privire la comunicare:

- (a) dacă este cazul, mijloacele de comunicare, inclusiv cerințele tehnice privind echipamentele utilizatorului serviciilor de plată, convenite de comun acord între părți în vederea transmiterii informațiilor sau notificărilor specificate în prezenta directivă;
- (b) modalitatea în care și frecvența cu care informațiile trebuie să fie transmise sau să fie făcute disponibile, în conformitate cu prezenta lege;
- (c) limba sau limbile în care este încheiat contractul-cadru și în care se desfășoară comunicarea pe durata relației contractuale;
- (d) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a primi termenii contractuali ai contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile în conformitate cu **art. 100**.

5. cu privire la cerințele de securitate și la măsurile corective:

- (a) dacă este cazul, o descriere a etapelor pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le parcurgă pentru a păstra siguranța unui instrument de plată precum și a modalităților de notificare a prestatorului de servicii de plată în scopul aplicării **art. 124 alin. (1) lit. (b)**;
- (b) dacă partile convin, condițiile în care prestatorul de servicii de plată își rezervă dreptul de a bloca un instrument de plată, în conformitate cu **art. 123**;
- (c) răspunderea plătitorului în conformitate cu **art. 131 - art. 135**, inclusiv informații privind suma corespunzătoare;
- (d) modalitățile și termenul în care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să notifice prestatorul de servicii de plată în legătură cu orice operațiune neautorizată sau incorect executată, în conformitate cu **art. 127**, precum și răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru operațiunile de plată neautorizate, în conformitate cu **art. 130**;
- (e) răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru executarea operațiunilor de plată în conformitate cu **art. 164-173**;
- (f) condițiile de rambursare în conformitate cu **art. 136-140**;

6. cu privire la modificarea și la încetarea contractului-cadru:

- (a) dacă părțile convin, se consideră că utilizatorul serviciilor de plată a acceptat modificările condițiilor contractuale, în conformitate cu **art. 101-103**, cu excepția cazului în care, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, notifică prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă;
- (b) durata contractului;
- (c) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a denunța unilateral contractul-cadru precum și informații referitoare la orice alte acorduri cu privire la denunțarea unilaterală, în conformitate cu **art. 101** și cu **art. 105-110**;

7. cu privire la soluționarea eventualelor litigii:

- (a) orice clauză contractuală referitoare la dreptul aplicabil contractului-cadru și/sau la instanța competentă;
- (b) procedurile extrajudiciare de soluționare a disputelor și de obținere a despăgubirilor pe care utilizatorul serviciilor de plată le are la dispoziție precum și autoritățile competente la care utilizatorul serviciilor de plată poate depune o reclamație, în conformitate cu **art. 178-182**.

Art. 100 – În orice moment în timpul relației contractuale, utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să primească, la cerere, pe suport de hârtie sau pe orice alt suport durabil, clauzele contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la **art. 99**.

Secțiunea a2–a

Modificarea clauzelor contractului-cadru

Art. 101 – (1) Fiecare modificare din contractul-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la **art. 99** sunt propuse de prestatorul de servicii de plată în conformitate cu **art. 97** cu cel puțin două luni înainte de data propusă pentru aplicarea acestora.

(2) În cazul în care sunt aplicabile prevederile **art. 99, pct. 6, lit. (a)**, prestatorul de servicii de plată informează utilizatorul serviciilor de plată că se consideră că acesta din urmă a acceptat modificările respective cu excepția cazului în care, înainte de data propusă pentru intrarea lor în vigoare, îl notifică pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă. În acest caz, prestatorul de servicii de plată specifică faptul că utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să denunțe unilateral contractul-cadru imediat și fără costuri, înainte de data propusă pentru aplicarea modificărilor.

Art. 102 – Modificările survenite cu privire la rata dobânzii sau la cursul de schimb pot fi aplicate imediat și fără nici o notificare, într-una din următoarele situații:

- a) un astfel de drept este convenit în contractul cadru și modificările se bazează pe rata dobânzii de referință sau pe cursul de schimb de referință, convenite în conformitate cu **art. 99, pct. 3, lit. (b) și (c)**;
- b) modificările sunt mai avantajoase pentru utilizatorii serviciilor de plată.

Art. 103 – Utilizatorul serviciilor de plată este informat, în cel mai scurt timp, cu privire la orice modificare survenită cu privire la rata dobânzii, în conformitate cu **art. 97**, cu excepția cazului prevăzut la art. 102 precum și a cazului în care părțile au convenit asupra unei frecvențe specifice sau a unei modalități în care informația trebuie transmisă sau făcută disponibilă.

Art. 104 – Modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb folosit în cadrul operațiunilor de plată sunt introduse și calculate într-un mod neutru, care să nu facă discriminări între utilizatorii serviciilor de plată.

Secțiunea a3-a

Denunțarea unilaterală a contractului-cadru

Art. 105 – (1) Utilizatorul serviciilor de plată poate denunța unilateral contractul-cadru oricând, dacă părțile nu au convenit o perioadă de notificare. O astfel de perioadă nu poate depăși 30 de zile.

Art. 106 – Denunțarea unilaterală de către utilizatorul serviciilor de plată a unui contract-cadru încheiat pe o durată determinată mai mare de 12 luni sau pe o durată nedeterminată nu implică nici un fel de costuri pentru utilizatorul serviciilor de plată după expirarea a 12 luni.

Art. 107 – În toate cazurile ce nu se încadrează la **art. 106**, costurile pentru denunțarea unilaterală a contractului de către utilizatorul serviciilor de plată trebuie să corespundă costurilor reale ale prestatorului serviciilor de plată, să nu aibă drept scop penalizarea utilizatorului serviciilor de plată sau descurajarea acestuia și să nu conducă la obținerea de venituri nejustificate de către prestator.

Art. 108 – Prestatorul de servicii de plată stabilește și comunică utilizatorului o formulă de calcul, clară și ușor verificabilă, a costurilor aferente denunțării unilaterale a contractului.

Art. 109 – (1) În cazul în care se convine astfel în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate denunța unilateral un contract-cadru încheiat pe o durată nedeterminată prin transmiterea unui preaviz cu cel puțin două luni înainte, astfel cum este prevăzut la **art. 97**.

(2) Costurile percepute periodic pentru serviciile de plată sunt plătite de către utilizatorul serviciilor de plată doar proporțional cu perioada care precede încetarea contractului. În cazul în care costurile sunt plătite în avans, acestea sunt rambursate proporțional.

Art. 110 – Prevederile prezentei secțiuni nu aduc atingere prevederilor din dreptul civil cu privire la nulitatea contractelor sau la imposibilitatea executării acestora.

Secțiunea a4-a

Informații oferite înainte de executarea și după executarea unei operațiuni de plată individuală

Art. 111 – Înainte de executarea oricărei operațiuni de plată individuală stabilită printr-un contract-cadru, inițiată de un plătitor, prestatorul de servicii de plată oferă, la cererea plătitorului exprimată pentru această operațiune specifică de plată, informații explicite cu privire:

- a) la termenul maxim de executare;
- b) la costurile ce trebuie plătite de către plătitor;
- c) defalcarea costurilor, unde este cazul.

Art. 112 – (1) După ce suma unei operațiuni de plată individuală este debitată din contul plătitorului sau, în cazul în care plătitorul nu utilizează un cont de plăți, după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului pune la dispoziția acestuia imediat, astfel cum este prevăzut la **art. 97**, următoarele informații:

- (a) o referință care să permită plătitorului identificarea fiecărei operațiuni de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;
- (b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este debitat contul de plăți al plătitorului sau în moneda utilizată pentru ordinul de plată;
- (c) valoarea tuturor costurilor legate de operațiunea de plată, și, dacă este cazul, defalcarea acestora, inclusiv dobânda care trebuie plătită de către plătitor;
- (d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului și valoarea totală a operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;
- (e) data valutei debitării contului sau data primirii ordinului de plată.

(2) Prestatorii de servicii de plată transmit plătitorului gratuit, pe suport de hârtie, o dată pe lună, informațiile menționate la alin. (1).

(3) Contractul-cadru poate conține prevederi conform cărora informațiile menționate la alin. (1) sunt transmise sau făcute disponibile, în mod periodic, mai mult de o dată pe lună și în modalitatea convenită, astfel încât plătitorul să poată stoca și reproduce informații identice.

Art. 113 – (1) După executarea unei operațiuni de plată individuală, prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății îi furnizează fără întârziere beneficiarului, în conformitate cu prevederile **art. 97**, următoarele informații:

- (a) o referință care să permită beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și, unde este cazul, a plătitorului, precum și orice informații transferate odată cu operațiunea de plată;
- (b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este creditat contul de plăți al beneficiarului plății;
- (c) valoarea tuturor costurilor aplicate operațiunii de plată și, dacă este cazul, defalcarea acestora, inclusiv dobânda care trebuie plătită de către beneficiarul plății;
- (d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și valoarea operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;
- (e) data valutei creditării contului.

(2) Prestatorii de servicii de plată transmit beneficiarului gratuit, pe suport de hârtie, o dată pe lună, informațiile menționate la alin. (1).

(3) Contractul-cadru poate conține prevederi conform cărora informațiile menționate la alineatul (1) sunt transmise sau făcute disponibile, în mod periodic, mai mult de o dată pe lună și în modalitatea convenită, astfel încât beneficiarul plății să poată stoca și reproduce informații identice.

TITLUL IV DREPTURI ȘI OBLIGAȚII PRIVIND PRESTAREA ȘI UTILIZAREA SERVICIILOR DE PLATĂ

Capitolul I Dispoziții comune

Art. 114 - (1) Prevederile prezentului titlu reglementează drepturile și obligațiile părților în cazul operațiunilor de plată singulară, al contractelor-cadru și al operațiunilor de plată prevăzute de acestea, în cazul în care utilizatorul acționează în calitate de consumator.

(2) Prestatorii de servicii de plată pot acorda utilizatorilor serviciilor de plată mai multe drepturi și beneficii decât cele menționate în prezenta lege.

Art. 115 – (1) Prestatorul de servicii de plată nu solicită utilizatorului serviciilor de plată nici un fel de plată pentru îndeplinirea obligațiilor în materie de informare sau pentru luarea măsurilor corective și de prevenire prevăzute în prezentul titlu, dacă nu se prevede altfel la **art. 143**, la **art. 149** și la **art. 162**.

(2) Costurile pe care le poate solicita prestatorul de servicii de plată, în conformitate cu alin. (1), trebuie să fie convenite de comun acord cu utilizatorul serviciilor de plată, să corespundă costurilor administrative reale ale prestatorului serviciilor de plată și să nu conducă la obținerea de venituri nejustificate de către prestatorul de servicii de plată.

Art. 116 – În cazul în care o operațiune de plată nu implică nicio conversie monetară, beneficiarul plății plătește costurile percepute de prestatorul său de servicii de plată, iar plătitorul plătește costurile percepute de prestatorul său de servicii de plată.

Art. 117 – Prestatorul de servicii de plată sau beneficiarul plății nu pot solicita plătitorului un cost suplimentar pentru utilizarea unui anumit instrument de plată.

Art. 118 – (1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, privesc numai operațiunile de plată individuale ce nu depășesc 15 Euro sau echivalentul în lei a 15 Euro la data efectuării tranzacției ori ce au o limită de cheltuieli de 75 de Euro sau echivalentul în lei a 75 de Euro, ori depozitează fonduri ce nu depășesc niciodată 75 de Euro sau echivalentul în lei a 75 de Euro la data efectuării tranzacției, prestatorii de servicii de plată pot conveni cu utilizatorii serviciilor de plată:

(a) ca **art. 124 alin. (1) lit. b)**, **art. 125 alin. (1) lit. c)** și **d)**, precum și **art. 134** și **art. 135** să nu se aplice în cazul în care instrumentul de plată nu permite blocarea sau împiedicarea unei utilizări ulterioare a acestuia;

(b) ca **art. 128-132** să nu se aplice în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau în cazul în care, din alte motive care țin de natura instrumentului de plată, prestatorul de servicii de plată nu este în măsura a dovedi că o anumită operațiune de plată a fost autorizată;

- (c) ca, prin derogare de la **art. 143**, prestatorul de servicii de plată nu este obligat să îl notifice pe utilizatorul serviciilor de plată în legătură cu refuzul unui ordin de plată, în cazul în care neefectuarea plății reiese din context;
- (d) ca, prin derogare de la **art. 146-149**, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după transmiterea ordinului de plată sau după exprimarea consimțământului său pentru executarea operațiunii de plată către beneficiarul plății;
- (e) ca, prin derogare de la **art. 154-157**, se aplică alte termene de executare.
- (2) Pentru operațiunile de plată transfrontaliere efectuate pe teritoriul Uniunii Europene sau în Spațiul Economic European, sumele prevăzute la **alin. (1)** se dublează.

Art. 119 – În cazul monedei electronice, în sensul **art. 130-135** din prezenta lege nu se aplică dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate îngheța contul de plăți sau bloca instrumentul de plată;
- b) conturile de plăți au o limită de cheltuieli sau depozitează fonduri ce nu depășesc 150 de Euro sau echivalentul în lei a 150 de Euro sau instrumentele de plată privesc operațiuni ce nu depășesc 150 de Euro sau echivalentul în lei a 150 de Euro la data efectuării tranzacției.

Capitolul II

Autorizarea operațiunilor de plată

Secțiunea 1

Consimțământul și limitele de utilizare
ale instrumentului de plată

Art. 120 – (1) O operațiune de plată este considerată autorizată dacă plătitorul și-a exprimat consimțământul pentru executarea operațiunii de plată.

Art. 121 – (1) Consimțământul de a executa o operațiune de plată sau o serie de operațiuni de plată trebuie să fie dat în forma convenită între plătitor și prestatorul său de servicii de plată. În absența unui astfel de consimțământ, operațiunea de plată este considerată ca fiind neautorizată.

(2) Procedura de exprimare a consimțământului trebuie convenită între plătitor și prestatorul de servicii de plată.

Art. 122 – (1) O operațiune de plată poate fi autorizată de către plătitor fie înainte, fie după executarea sa, dacă plătitorul și prestatorul său de servicii de plată au convenit astfel.

(2) Plătitorul își poate retrage consimțământul în orice moment, dar nu mai târziu de momentul irevocabilității în conformitate cu dispozițiile art. 146-149.

(3) Consimțământului exprimat pentru executarea mai multor operațiuni de plată poate fi retras urmând ca orice operațiune de plată viitoare să fie considerată neautorizată.

Art. 123 – (1) În cazul în care este utilizat un instrument specific de plată pentru exprimarea consimțământului, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru operațiunile executate prin instrumentul de plată respectiv.

(2) În cazul în care este convenit în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată își poate rezerva dreptul de a bloca instrumentul de plată din motive justificate în mod obiectiv, legate de securitatea instrumentului de plată, de o suspiciune de utilizare neautorizată sau frauduloasă a acestuia sau, în cazul unui instrument de plată cu o linie de credit, de un risc

sporit în mod semnificativ ca plătitorul să fie în incapacitatea de a se achita de obligația de plată.

(3) În cazurile menționate la alin. (2), prestatorul de servicii de plată informează, în modul convenit, plătitorul în legătură cu blocarea instrumentului de plată și cu motivele acestui blocaj, dacă este posibil, înainte de blocare și, cel mai târziu, imediat după blocarea acestuia, cu excepția cazului în care furnizarea acestei informații aduce atingere motivelor de siguranță justificate în mod obiectiv sau este interzisă de alte dispoziții legislative relevante.

(4) Prestatorul de servicii de plată deblochează instrumentul de plată sau îl înlocuiește cu un nou instrument de plată odată ce motivele de blocare încetează să mai existe.

Secțiunea a2–a

Obligațiile părților cu privire la instrumentele de plată

Art. 124 – (1) Utilizatorul serviciilor de plată care folosește un instrument de plată are următoarele obligații:

(a) să utilizeze instrumentul de plată în conformitate cu termenii care reglementează emiterea și utilizarea acestuia;

(b) de îndată ce ia cunoștință de pierderea, furtul, folosirea fără drept a instrumentului său de plată sau de orice altă utilizare neautorizată a acestuia, să notifice, fără întârziere, prestatorul de servicii de plată sau entitatea desemnată de acesta.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1) lit. (a), de îndată ce utilizatorul serviciilor de plată primește un instrument de plată, acesta, în mod special, ia toate măsurile rezonabile pentru a păstra elementele de securitate personalizate în siguranță.

Art. 125 – (1) Prestatorul serviciilor de plată care emite un instrument de plată are următoarele obligații:

(a) să se asigure că elementele de securitate personalizate ale instrumentului de plată nu sunt accesibile altor părți în afară de utilizatorul serviciilor de plată care are dreptul de utilizare a instrumentului de plată, fără a aduce atingere obligațiilor utilizatorului serviciilor de plată prevăzute la art. 124;

(b) să nu trimită un instrument de plată nesolicitat, cu excepția cazului în care instrumentul de plată transmis deja utilizatorului serviciilor de plată trebuie înlocuit;

(c) să se asigure că în orice moment sunt disponibile mijloace corespunzătoare care să permită utilizatorului serviciilor de plată să facă o notificare în temeiul art. 124 alin. (1) lit. b) sau să ceară deblocarea în temeiul art. 123 alin. (4);

(d) să pună la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, la cerere, mijloacele de a dovedi, timp de 18 luni de la notificare, că a făcut o astfel de notificare;

(e) să împiedice orice utilizare a instrumentului de plată, odată ce a fost făcută notificarea în temeiul art. 124 alin. (1) lit. b).

Art. 126 – Prestatorul de servicii de plată își asumă toate riscurile legate de transmiterea unui instrument de plată, solicitat sau nesolicitat, către un plătitor sau de transmiterea oricaror elemente de securitate personalizate ale acestuia.

Secțiunea a3–a

Operațiuni de plată neautorizate sau executate incorect

Art. 127 – (1) Prestatorul de servicii de plată corectează o operațiune de plată numai dacă utilizatorul serviciilor de plată semnalează în cel mai scurt timp prestatorului său de servicii

de plată, dar nu mai târziu de 13 luni de la data debitării, faptul că a constatat o operațiune de plată neautorizată sau executată incorect, care dă naștere unei plângeri, inclusiv în condițiile art. 164- art. 173.

(2) Termenul de 13 luni prevăzut la alin. (1) nu se aplică în cazul în care prestatorul de servicii de plată nu și-a îndeplinit obligația de a furniza sau de a face disponibile informațiile legate de această operațiune de plată, în conformitate cu Titlul III.

Art. 128 – În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată sau susține că operațiunea de plată nu a fost corect executată, prestatorul de servicii de plată trebuie să demonstreze că operațiunea de plată a fost autenticată, înregistrată corect, introdusă în conturi și nu a fost afectată de nici o defecțiune tehnică sau de alte deficiențe.

Art. 129 – În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată, folosirea în sine a unui instrument de plată care a fost înregistrată de prestatorul de servicii de plată nu este în mod necesar suficientă pentru a dovedi că operațiunea de plată a fost autorizată de către plătitor sau că plătitorul a acționat în mod fraudulos ori că nu a respectat, intenționat sau din neglijență gravă, una sau mai multe dintre obligațiile care îi revin în temeiul art. 124.

Art. 130 – (1) Fără a aduce atingere art. 127, în cazul unei operațiuni de plată neautorizate, prestatorul de servicii de plată al plătitorului rambursează imediat plătitorului suma aferentă operațiunii de plată neautorizate respective și, dacă este cazul, readuce contul de plăți debitat, în situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu s-ar fi efectuat.

(2) O compensație financiară suplimentară se poate stabili în conformitate cu legislația aplicabilă contractului încheiat între plătitor și prestatorul său de servicii de plată.

Art. 131 – (1) Prin derogare de la art. 130, plătitorul suportă pierderile legate de orice operațiuni de plată neautorizate care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut sau furat ori, în cazul în care plătitorul nu a păstrat în siguranță elementele de securitate personalizate, pierderile care rezultă din deturnarea unui instrument de plată până la momentul notificării realizate conform art. 124 alin. (1) lit. b).

(2) Pierderile suportate de plătitor pot fi în valoare de cel mult 150 de Euro sau echivalentul în lei al sumei menționate la data efectuării tranzacției neautorizate.

Art. 132 – Plătitorul suportă toate pierderile legate de orice operațiuni neautorizate dacă aceste pierderi rezultă în urma fraudei sau a nerespectării, intenționate sau din neglijență gravă, a uneia sau a mai multor obligații care îi revin în temeiul art. 124. În astfel de cazuri, suma de cel mult 150 de Euro sau echivalentul în lei al acestei sume nu se aplică.

Art. 133 – (1) În cazul în care plătitorul nu a acționat în mod fraudulos sau, fără intenție, nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul art. 124, plătitorul suportă pierderi în valoare de cel mult 50 de Euro sau echivalentul în lei al sumei menționate la data efectuării tranzacției neautorizate.

(2) Evaluarea răspunderii plătitorului se face ținând cont, în special, de natura elementelor de securitate personalizate ale instrumentului de plată și de situațiile în care acesta a fost pierdut, furat sau deturnat.

Art. 134 – Plătitorul nu suportă nicio consecință financiară care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut, furat sau deturnat după notificarea realizată conform art. 124 alin.

(1) lit. b), exceptând cazul în care acesta a acționat în mod fraudulos.

Art. 135 – În cazul în care prestatorul de servicii de plată nu pune la dispoziție mijloacele adecvate care să permită notificarea în orice moment a unui instrument de plată pierdut, furat sau deturnat, astfel cum se prevede la art. 125 alin. (1) lit. c), plătitorul nu este răspunzător pentru consecințele financiare care rezultă din utilizarea unui astfel de instrument de plată, exceptând cazul în care acesta a acționat în mod fraudulos.

Secțiunea a4-a
Rambursare pentru
operațiuni de plată inițiate de sau prin intermediul
beneficiarului plății

Art. 136 – (1) Plătitorul are dreptul la rambursare din partea prestatorului său de servicii de plată a unei operațiuni de plată autorizate inițiate de sau prin intermediul unui beneficiar al plății care a fost deja executată, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) autorizația nu specifică, în momentul emiterii acesteia, suma exactă a operațiunii de plată;
(b) suma operațiunii de plată a depășit suma la care s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil plătitorul, luând în calcul profilul cheltuielilor sale anterioare, condițiile din contractul său cadru și circumstanțele relevante pentru cazul respectiv.

(2) La cererea prestatorului de servicii de plată, plătitorul furnizează elemente concrete legate de condițiile menționate la alin. (1).

(3) Rambursarea constă în suma totală a operațiunii de plată executate.

Art. 137 – (1) Plătitorul poate solicita rambursarea prevăzută la art. 136 pentru o operațiune de plată autorizată, inițiată de sau prin intermediul unui beneficiar al plății, în termen de 8 săptămâni de la data la care fondurile au fost debitate.

(2) În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de rambursare, prestatorul de servicii de plată fie rambursează întreaga sumă a operațiunii de plată, fie justifică refuzul de a rambursa suma, indicând organismele pe care plătitorul le poate sesiza în temeiul art. 178-182, în cazul în care nu acceptă justificarea oferită.

(3) Dreptul prestatorului de servicii de plată de a refuza rambursarea, după împlinirea termenului 8 săptămâni de la data la care fondurile au fost debitate, nu se aplică în situația prevăzută la art. 138.

Art. 138 – În cazul operațiunilor de debitare directă, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni în contractul-cadru ca plătitorul să aibă dreptul la rambursare din partea prestatorului său de servicii de plată, chiar dacă nu sunt întrunite condițiile de rambursare prevăzute la art. 136.

Art. 139 – În scopul aplicării art. 136 alin. (1) lit. (b), plătitorul nu poate invoca motive legate de operațiuni de schimb valutar dacă s-a aplicat cursul de schimb de referință convenit cu prestatorul său de servicii de plată în conformitate cu art. 93 alin. (1) lit.d) și cu art. 99 pct. 3 lit. b).

Art. 140 – În contractul-cadru dintre plătitor și prestatorul său de servicii de plată, se poate conveni ca plătitorul să nu aibă dreptul la nicio rambursare în cazul în care și-a exprimat consimțământul de a executa operațiunea de plată direct către prestatorul său de servicii de plată și, dacă este cazul, informațiile privind operațiunile de plată viitoare au fost transmise sau au fost puse la dispoziția plătitorului, în forma convenită, cu cel puțin 4 săptămâni înainte de data scadenței, de către prestatorul de servicii de plată sau de către beneficiarul plății.

Capitolul III *Executarea operațiunilor de plată*

Secțiunea 1 Ordine de plată

Art. 141 – (1) Momentul primirii ordinului de plată reprezintă momentul în care ordinul de plată, transmis direct de către plătitor sau indirect de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății, este primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului.

(2) În cazul în care momentul primirii nu este într-o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată al plătitorului, ordinul de plată se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.

(3) Prestatorul de servicii de plată poate stabili o oră limită aproape de sfârșitul zilei lucrătoare, după care orice ordin de plată primit se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.

Art. 142 – În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată care inițiază un ordin de plată și prestatorul său de servicii de plată convin ca executarea ordinului de plată să înceapă într-o anumită zi sau la sfârșitul unei anumite perioade sau în ziua în care plătitorul a pus fonduri la dispoziția prestatorului său de servicii de plată, momentul primirii, în sensul art. 154-156, este considerat ziua convenită. În cazul în care ziua convenită nu este o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată, ordinul de plată se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.

Art. 143 – (1) În cazul în care prestatorul de servicii de plată refuză executarea unui ordin de plată, refuzul și, dacă este posibil, motivele refuzului, precum și procedura de remediere a oricăror erori de fapt care au condus la refuz sunt notificate utilizatorului serviciilor de plată, dacă acest lucru nu este interzis prin alte prevederi legislative relevante.

(2) Prestatorul de servicii de plată transmite sau pune la dispoziție notificarea, în modul convenit, în cel mai scurt timp și, în orice situație, în termenele specificate în art. 154-156.

(3) Contractul-cadru poate include o condiție ca, în cazul în care refuzul este justificat în mod obiectiv, prestatorul de servicii de plată să poată percepe costuri pentru această notificare.

Art. 144 – În cazurile în care sunt îndeplinite toate condițiile stabilite în contractul-cadru încheiat cu plătitorul, prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate refuza executarea unui ordin de plată autorizat, indiferent dacă ordinul de plată a fost inițiat de un plătitor sau de un beneficiar al plății ori prin intermediul acestuia din urmă, dacă acest lucru nu este interzis prin alte prevederi legislative relevante.

Art. 145 – În sensul art. 154 - art. 156 și al art. 164 - art.173, un ordin de plată a cărui executare a fost refuzată se consideră că nu a fost primit.

Art. 146 –Utilizatorul serviciilor de plată nu poate revoca un ordin de plată după ce acesta a fost primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului decât în cazul menționat la art. 142 și cel târziu până la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită.

Art. 147 – În cazul în care operațiunea de plată este inițiată de sau prin intermediul beneficiarului plății, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după transmiterea acestuia sau după exprimarea consimțământului său de executare a operațiunii de plată către beneficiarul plății, cu excepția cazului prevăzut la art. 148.

Art. 148 – Plătitorul poate revoca ordinul de plată, în cazul unei debitări directe și fără a aduce atingere drepturilor de rambursare, cel târziu la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită pentru debitarea fondurilor.

Art. 149 – (1) După limitele de timp specificate la art. 146 – art. 148, ordinele de plată pot fi revocate numai dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul său de servicii de plată convin astfel.

(2) În cazul menționat la art. 147 și la art. 148, este necesar și acordul beneficiarului plății.

(3) În cazul în care se convine în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate percepe costuri de revocare.

Secțiunea a 2 –a Sume transferate

Art. 150 – Prestatorul de servicii de plată al plătitorului, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății precum și toți intermediarii prestatorilor de servicii de plată transferă întreaga sumă a operațiunii de plată fără a deduce vreun cost din suma transferată.

Art. 151 – Beneficiarul plății și prestatorul său de servicii de plată pot conveni ca prestatorul de servicii de plată să își deducă costurile din suma transferată înainte de a credita beneficiarul plății cu suma respectivă. În acest caz, valoarea totală a operațiunii de plată și costurile sunt specificate în mod separat în informațiile transmise beneficiarului plății.

Art. 152 – În cazul în care, din suma transferată sunt deduse costuri, altele decât cele prevăzute la art. 151:

a) prestatorul de servicii de plată al plătitorului se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a operațiunii de plată inițiată de plătitor;

b) prestatorul de servicii de plată al beneficiarului se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a operațiunii de plată, în cazurile în care operațiunea de plată este inițiată de către sau prin intermediul beneficiarului plății.

Secțiunea a 3-a Termenul de executare și data valutei

Art. 153 – (1) Prezenta secțiune se aplică:

(a) operațiunilor de plată în euro;

(b) operațiunilor naționale de plată efectuate în lei;

(c) operațiunilor de plată care implică o singură conversie monetară între euro și lei, cu condiția ca serviciul de conversie monetară necesar să fie realizat în România și, în cazul operațiunilor de plată transfrontaliere, transferul transfrontalier să aibă loc în euro.

(2) Prezenta secțiune se aplică și altor operațiuni de plată, dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată nu convin altfel, cu excepția art. 159 și art. 160, care se aplică în orice situație.

(3) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată convin, pentru operațiunile de plată transfrontaliere efectuate pe teritoriul Uniunii Europene sau în Spațiul Economic European, asupra unei perioade mai lungi decât cea prevăzută la art. 154-156, această perioadă nu poate depăși 4 zile lucrătoare din momentul primirii ordinului de plata, în conformitate cu art. 141 și cu art. 142.

Art. 154 – (1) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului asigură că, după momentul primirii ordinului de plata, în conformitate cu art. 141 și cu art. 142, suma operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, cel mai târziu până la sfârșitul următoarei zi lucrătoare.

(2) Până la data de 1 ianuarie 2012, un plătitor poate conveni cu prestatorul său de servicii de plată o perioadă care să nu depășească 3 zile lucrătoare. Aceste perioade pot fi prelungite cu o zi lucrătoare suplimentară pentru operațiunile de plată inițiate pe suport de hârtie.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul operațiunilor de plată naționale.

Art. 155 – Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății atribuie o dată a valutei și pune la dispoziție suma operațiunii de plată în contul de plăți al beneficiarului plății după ce prestatorul de servicii de plată a primit fondurile, în conformitate cu art. 159 și cu art. 160.

Art. 156 – Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite prestatorului de servicii de plată al plătitorului ordinul de plată inițiat de către sau prin intermediul beneficiarului plății în termenele convenite între beneficiarul plății și prestatorul său de servicii de plată, astfel încât plata să poată fi făcută, în ceea ce privește debitarea directă, la data scadentă convenită.

Art. 157 – În cazul în care beneficiarul plății nu are un cont de plăți la prestatorul de servicii de plată, fondurile sunt puse la dispoziția beneficiarului plății de către prestatorul de servicii de plată care primește fondurile pentru beneficiarul plății în termenul prevăzut la art. 154-art. 156.

Art. 158 – (1) În cazul în care un consumator plasează numerar într-un cont de plăți deschis la prestatorul de servicii de plată în moneda respectivului cont de plăți, prestatorul de servicii de plată se asigură că suma este disponibilă și că i se atribuie o dată a valutei imediat după momentul primirii fondurilor.

(2) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este consumator, suma este disponibilizată cu o dată a valutei care este cel târziu următoarea zi lucrătoare după primirea fondurilor.

Art. 159 – (1) Data valutei la care se face creditarea contului de plăți al beneficiarului plății nu poate fi ulterioară zilei lucrătoare în care suma ce face obiectul operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

(2) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se asigură că suma operațiunii de plată se află la dispoziția beneficiarului plății imediat după ce această sumă este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

Art. 160 – Data valutei la care se face debitarea contului de plăți al plătitorului nu poate fi anterioară momentului în care suma ce face obiectul operațiunii de plată este debitată din contul respectiv.

Răspunderea juridică

Secțiunea 1

Coduri unice de identificare incorecte

Art. 161 – Ordinul de plată este considerat ca fiind corect executat în ceea ce privește beneficiarul plății specificat prin codul unic de identificare dacă ordinul de plată este executat în conformitate cu codul unic de identificare.

Art. 162 – (1) În cazul în care codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată este incorect, prestatorul de servicii de plată nu răspunde, în conformitate cu art. 164-173, pentru neexecutarea sau executarea defectuoasă a operațiunii de plată.

(2) În cazul prevăzut la **alin. (1)**, prestatorul de servicii de plată al plătitorului trebuie să depună toate eforturile rezonabile pentru a recupera fondurile implicate în operațiunea de plată.

(3) Prestatorul de servicii de plată poate percepe costuri utilizatorului serviciilor de plată pentru operațiunea de recuperare, dacă este convenit în contractul-cadru.

Art. 163 – În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată furnizează informații suplimentare față de cele prevăzute la art. 93 alin. (1) lit. (a) sau la art. 99 pct. 2 lit. (b), prestatorul de servicii de plată răspunde numai pentru executarea operațiunilor de plată în conformitate cu codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată.

Secțiunea a 2-a

Neexecutarea sau executarea incorectă a operațiunilor

Art. 164 – (1) În cazul în care un ordin de plată este inițiat de plătitor, prestatorul său de servicii de plată este ținut responsabil, în fața plătitorului, fără a aduce atingere art. 127, art. 162, art. 163 și art. 176, pentru executarea corectă a operațiunii de plată, cu excepția cazului prevăzut la alin. (2).

(2) Dacă prestatorul de servicii de plată al plătitorului poate dovedi plătitorului și, dacă este cazul, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, că prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății a primit suma care face obiectul operațiunii de plată în conformitate cu art. 154, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil, în fața beneficiarului plății, pentru executarea corectă a operațiunii de plată.

Art. 165 – Dacă prestatorul de servicii de plată al plătitorului este ținut responsabil în conformitate cu art. 164, acesta rambursează, fără întârziere, plătitorului suma ce face obiectul operațiunii de plată neexecutate sau incorect executate și, dacă este cazul, restabilește contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată incorectă nu ar fi avut loc.

Art. 166 – Dacă prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil în conformitate cu art. 164, acesta pune imediat la dispoziția beneficiarului plății suma care face obiectul operațiunii de plată și, dacă este cazul, creditează suma corespunzătoare în contul de plăți al acestuia.

Art. 167 – Prestatorul de servicii de plată al plătitorului depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu art. 164, pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și pentru a-l notifica pe plătitor cu privire la rezultate, în cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau incorect executate, în care ordinul de plată este inițiat de plătitor.

Art. 168 – Dacă un ordin de plată este inițiat de sau prin intermediul beneficiarului plății, prestatorul său de servicii de plată este ținut responsabil în fața beneficiarului plății, fără a aduce atingere art. 127, art. 162, art. 163 și art. 176, pentru:

- a) transmiterea corectă a ordinului de plată către prestatorul de servicii de plată al plătitorului în conformitate cu art. 156;
- b) efectuarea operațiunii de plată în conformitate cu obligațiile sale prevăzute la art. 159.

Art. 169 – (1) Dacă prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil în conformitate cu art. 168 lit. a), acesta retransmite imediat ordinul de plată în cauză către prestatorul de servicii de plată al plătitorului.

(2) Dacă prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil în conformitate cu art. 168 lit. b), acesta garantează punerea la dispoziția beneficiarului plății a sumei ce face obiectul operațiunii de plată, imediat după ce această sumă este creditată în contul de plăți al prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

Art. 170 – În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau incorect executate pentru care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu este ținut responsabil în conformitate cu art. 168, prestatorul de servicii de plată al plătitorului este răspunzător față de plătitor.

Art. 171 – În cazul în care, conform art. 170, prestatorul de servicii de plată al plătitorului este ținut responsabil, acesta rambursează plătitorului, în mod corespunzător și fără întârzieri nejustificate, suma ce face obiectul operațiunii de plată neexecutate sau incorect executate și restabilește contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată incorect executată nu ar fi avut loc.

Art. 172 – Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa prevăzută la art. 168-171, pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și pentru a-l notifica pe beneficiarul plății cu privire la rezultate, în cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau incorect executate, în care ordinul de plată este inițiat de sau prin intermediul beneficiarului plății.

Art. 173 – Prestatorii de servicii de plată sunt răspunzători în fața utilizatorilor serviciilor de plată ai acestora pentru toate costurile cauzate, inclusiv pentru eventualele dobânzi aplicate utilizatorilor serviciilor de plată, ca urmare a neexecutării sau a executării în mod defectuos a operațiunii de plată.

Art. 174 – Orice compensație financiară suplimentară față de cea prevăzută în prezentul capitol poate fi stabilită în conformitate cu legea aplicabilă contractului încheiat între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul său de servicii de plată.

Art. 175 – (1) În cazul în care răspunderea unui prestator de servicii de plată în conformitate cu art. 168 - art. 173 revine unui alt prestator de servicii de plată sau unui intermediar, prestatorul de servicii de plată sau intermediarul respectiv compensează primul prestator de servicii de plată pentru toate pierderile survenite sau sumele achitate în conformitate cu art. 168-art. 173.

(2) O compensație financiară complementară se poate stabili în conformitate cu acordurile încheiate între prestatorii de servicii de plată și/sau intermediari și cu legislația aplicabilă acordului încheiat între aceștia.

Art. 176 – Răspunderea prevăzută la capitolele II, III și IV nu intervine în împrejurări anormale și neprevăzute, în afara controlului persoanei care le invocă și ale căror consecințe

nu ar fi putut fi evitate în pofida tuturor diligențelor în acest sens sau în cazul în care un prestator de servicii de plată este obligat să respecte alte dispoziții legislative.

Capitolul V **Protecția datelor**

Art. 177 – (1) Sistemele de plăți și prestatorii de servicii de plată pot procesa datele personale în cazul în care acest lucru este necesar pentru a garanta prevenirea, anchetarea și detectarea fraudelor în domeniul plăților.

(2) Procesarea datelor personale se realizează în conformitate cu Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 790 din 12 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul VI **Competență, sesizare și control**

Secțiunea 1 Competență și sesizare

Art. 178 – (1) În vederea asigurării respectării dispozițiilor prezentei legi de către prestatorii de servicii de plată, consumatorii, inclusiv asociațiile de consumatori, pot fie să depună reclamații la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în legătură cu cazurile de încălcare de către prestatorii de servicii de plată a dispozițiilor titlurilor III și IV din prezenta lege, fie să inițieze acțiuni în justiție împotriva prestatorilor de servicii de plată care au încălcat dispozițiile prezentei legi.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor informează, după caz, reclamantul, în răspunsul formulat către acesta, despre existența procedurilor extrajudiciare de soluționare a disputelor.

(3) În vederea soluționării pe cale amiabilă a eventualelor dispute și fără a se aduce atingere dreptului consumatorilor de a iniția acțiuni în justiție împotriva prestatorilor de servicii de plată care au încălcat dispozițiile prezentei legi ori dreptului acestora de a sesiza Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, consumatorii pot apela la procedurile extrajudiciare de soluționare a disputelor.

(4) Dispozițiile alin.(1)-(3) sunt aplicabile și în cazul încălcării de către instituțiile de plată a dispozițiilor Titlului II, situație în care utilizatorii serviciilor de plată se pot adresa Băncii Naționale a României în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea prudențială a instituțiilor de plată.

Art. 179 – (1) Aplicarea unor proceduri extrajudiciare de reparație adecvate și eficiente pentru soluționarea reclamațiilor poate fi asigurată și de către Banca Națională a României. Utilizatorii serviciilor de plată pot să apeleze la aceste proceduri de rezolvare a reclamațiilor în mod facultativ.

(2) În aplicarea dispozițiilor alin. (1), în structura Băncii Naționale a României va fi creat un compartiment specializat, care va asigura medierea diferendelor apărute între categoriile de prestatori de servicii de plată de la art.2 și utilizatorii serviciilor de plată potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României.

(3) Compartimentul specializat din Banca Națională a României poate emite puncte de vedere cu caracter consultativ cu privire la diferendele care nu au făcut obiectul

medierii de către Banca Națională a României, dacă asemenea puncte de vedere sunt solicitate de instanțele judecătorești sesizate cu judecarea cauzei.

(4) Procedura de soluționare a diferendelor de către Banca Națională a României, prin intermediul compartimentului specializat, este gratuită. Compartimentul specializat va formula o soluție cu privire la aspectele semnalate, în maximum 30 de zile de la înregistrarea unei cereri de mediere la Banca Națională a României. Dacă sunt necesare documente și/sau informații suplimentare, un nou termen de 30 de zile va curge de la data prezentării acestor documente sau informații.

(5) Soluția formulată de compartimentul specializat din cadrul Băncii Naționale a României nu are caracter obligatoriu pentru părțile interesate și nu intră sub incidența dispozițiilor art.73 și art.74 din prezenta lege. În situația în care partea nemulțumită se adresează instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor sale, soluția formulată de compartimentul specializat din cadrul Băncii Naționale a României poate fi avută în vedere, cu caracter consultativ, de instanța judecătorească competentă.

(6) În cazul disputelor transfrontaliere, Banca Națională a României cooperează în mod activ cu organismele care asigură soluționarea pe cale extrajudiciară a disputelor dintre utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii de servicii de plată în legătură cu drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta lege, pentru soluționarea acestora.

(7) În cazul disputelor transfrontaliere, organismele care asigură soluționarea pe cale extrajudiciară a disputelor dintre utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii lor de servicii de plată în legătură cu drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta lege, cooperează în mod activ pentru soluționarea acestora.

Secțiunea a2 – a Contravenții și sancțiuni

Art. 180 – (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 181 se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, la sesizarea consumatorilor, a asociațiilor de consumatori ori din oficiu, în cazul în care, prin încălcarea prevederilor legale, sunt sau pot fi afectate interesele consumatorilor.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor are competențe conform alin. (1) în cazul prestatorilor de servicii de plată al căror stat membru de origine este România și în cazul agențiilor sau sucursalelor pentru care România este stat membru gazdă și care acționează în conformitate cu dreptul de stabilire.

Art. 181 – (1) Constituie contravenții încălcarea dispozițiilor din cadrul Titlului III referitoare la transparența condițiilor și a cerințelor în materie de informare precum și încălcarea dispozițiilor art. 115, art. 117, art. 121 alin. (2), art. 123, art. 125, art. 127, art. 130 alin. (1), art. 133 alin. (2), art. 134- art. 136, art. 137 alin (1) și (2), art. 143, art. 144, art. 149 alin. (3),

art. 150-152, art. 153 alin. (3), art. 154-160, art. 162 alin. (2), art. 165-167, art. 169, art. 171, art. 172 care se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei;

(2) Valoarea amenzilor prevăzute la alin. (1) se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

Art. 182 – Contravențiilor prevăzute la art. 181 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Infracțiuni

Art. 183 - Prestarea cu titlu profesional a serviciilor de plată prevăzute la art.8 de o persoană care nu este prestator de servicii de plată în înțelesul art.2, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă (de la 1 000 la 15 000 lei).

(2) Fapta prevăzută la alin. (1) dacă este săvârșită de o persoană juridică se pedepsește cu amendă (de la 5 000 la 200 000 lei).

Art. 184 – (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an fapta unei persoane care, în cadrul activității desfășurate pentru instituția de plată, cu rea credință, încalcă dispozițiile art. 63 alin.(4) și (5) sau obstrucționează în orice alt mod exercitarea competențelor de supraveghere ale Băncii Naționale a României.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1) dacă este săvârșită de o persoană juridică se pedepsește cu amendă (de la 5 000 la 200 000 lei).

Dispoziții tranzitorii

Art.185 – (1) Entitățile care prestează servicii de plată la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru continuarea activității trebuie să solicite Băncii Naționale a României autorizarea în conformitate cu dispozițiile Titlului II și reglementărilor emise în aplicarea acestuia până la data de 31 decembrie 2010.

(2) Entităților prevăzute la alin.(1) care până la data de 30 aprilie 2011 nu dispun de autorizație potrivit prevederilor Titlului II le este interzisă continuarea desfășurării activității de prestare de servicii de plată.

Dispoziții finale

Art. 186 – (1) Banca Națională a României va elabora reglementări în aplicarea Titlului II, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României.

(2) În scopul unei aplicări unitare a dispozițiilor Titlului II și a reglementărilor emise în baza acestuia, Banca Națională a României poate emite instrucțiuni și precizări, care se publică pe pagina de Internet a Băncii Naționale a României.

Art.187 - Prin aplicarea prevederilor prezentei legi nu se aduce atingere aplicării prevederilor Legii nr. 289/2004 privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice, republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 319 din 23 aprilie 2008, precum și altor dispoziții legale relevante, care sunt conforme cu legislația comunitară aplicabile condițiilor de acordare a creditelor pentru consum.

Art. 189 - La data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordonanța Guvernului nr.6/2004 privind transferurile transfrontaliere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 82 din 30 ianuarie 2004, aprobată prin Legea nr.119/2004 , se abrogă.

Art. 190 – Art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 7 martie 2008, se abrogă.

Art. 191 – Prevederile titlurilor III si IV din prezenta lege se aplică și contractelor aflate in derulare.

Prezenta Lege transpune prevederile art.1-4, 6-7, 9-27, 29-88, 93 ale Directivei nr. 2007/64/CE a Parlamentului European si a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE si 2006/48/CE si de abrogare a Directivei 97/5/CE, publicata in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 319/1 din 5.12.2007.